

österlens folkhögskola

Möjligheternas plats!

Ett år på folkhögskola kan betyda mycket mera än bara ett års studier. Här kan du studera det som intresserar dig mest och om du vill samtidigt bo på internat i en inspirerande miljö. Några av dem du möter här kommer att bli dina vänner för livet!

Allmän kurs: Tema & folkmusik
Asperger syndrom: Boende & gymnasie
Estistisk kurs
Internationella kurser
Skrivarkurs
Konstskolan Unikum

Läs, fundera och hör av dej om du har några frågor
www.osterlen.fhsk.se
kansli@osterlen.fhsk.se
0417 - 28000

Nya Upplagan

Nr 1 MAJ 2006

Chefredaktör och ansvarig utgivare
Lars Yngve
lars@nyaupplagan.se

Administrativt ansvarig
Maria Yngve
maria@nyaupplagan.se

Art director
Mark Goldworthy
mark@nyaupplagan.se

Vill ni komma i kontakt med redaktionen mejla till redaktionen@nyaupplagan.se eller ring: 0733-867666

Medverkande skribenter: Lars Yngve, Thomas Millroth, Graham Bowers, Anders F Rönnblom, Sture Johannesson, Tord Johnsson, Susanne Johansson, Adam Bing-Ohlsson, Alexander Bing-Ohlsson, Janush Hoda, Ramon Lauren, Robert Hedin, Madeleine Tunbjer, Nils-Ude, Ylva Floreman, Per Arnesson .

Foto: Bill Watts, Mark Goldworthy, Per Lindskog, Sture Johannesson, Oskar Hugosson, Madeleine Tunbjer.

Illustrationer: Margot Q Knight, Madeleine Pyk, Leif Broberg, Benjamin Ahlman, Mark Goldworthy.

Typografi: 9/11pt The Serif och The Mix av Lucas de Groot

Tryck: Bold/Sydsvenskan Tryck AB.

Upplaga: 20 000

Kära medborgare

När ni läser det här ligger jag förmodligen hemma bakom soffan och snarkar som en hund av ren utmattning, att skriva och dricka kaffe är nämligen ett mycket påfrestande, för att inte säga, hårt arbete. Nu är det naturligtvis inte så att jag gjort allting själv, nej nej, jag har anlitat en stab av oerhört begåvade medarbetare. Och just detta, att få välja medarbetare, är en av fördelarna med att ha en egen tidning. Det där med att starta en tidning är inte någonting som man gör på en förmiddag. Knappt ens två. Men märk väl tre, om man skyndar sig lite!

När jag började skissa på Nya Upplagan och funderade på dess innehåll ringde jag helt sonika upp några kamrater, förklarade läget för dem och alla sade de: "Det var på tiden." Oj då, tänkte jag.

Men så var det sagt och så fick det bli. Man ska inte krångla till saker och ting i onödan.

Jag satte på kaffebryggaren, tog fram min skrivarkopp och min tänkarmössa, satte mig på min trygga plats i min magiska hörna och stirrade en stund rakt in i den azurblå tomheten som alltid föregår det första ordet, och därefter: knatter, knatter, knatter... Färdigt.

Nya Upplagan är en månadstidning som tänker framåt men ibland även blickar bakåt. En tidning som passar lika bra för infödda som utfödda.

Här hittar ni alltid spännande skribenter, intressanta människor, läsvärda reportage, recensioner och krönikor, nöje och allvar, allt i en skön mix.

Under den gångna månaden då jag ägnat mig åt att presentera Nya Upplagan, har följande fråga ständigt kommit upp:

"Vem är det tidningen kommer att vända sig till?"

På detta har jag svarat att Nya Upplagan i första hand kommer att vända sig till dem som kan läsa, men inte enbart. Och svaret på er fråga är: Jo, jag fått en del frågande blickar? Men på något annat sätt kan jag inte beskriva Nya Upplagan. Det är så jag känner.

Tänkte jag skulle göra mig lite extra fin i premiärnumret, vattenkamma mig och se sådär allmänt snäll och oskyldig ut som jag annars bara gör när jag antingen blir stoppad i en poliskontroll eller när jag rullat in på bilbesiktningen och just vridit ifrån tändningen. Men att bara kamma mig kändes liksom inte tillräcklig glamouröst för en bild i en ny fräsch tidning, jag kände att jag även behövde förnya mig med ett par flådiga brillor av bakelit. Jag körde in till Glasögonhuset i Simrishamn. Har alltid velat ha ett par bågar någonstans mellan Roy Orbison, Itzhak Skenström, Groucho Marx och en ung Costello. Christina trollade naturligtvis omedelbart fram ett par.

"Nördbrillor" är enbart ett av alla glada tillrop och fantasirika omdömen som min omgivning försökt att muntra upp mig med och Nils-Ude, som lider total brist på fjäsk, hade bara en enda kommentar till bågar och det var: "TV 1 och TV 2"! Det är i ett sådant läge som jag får hejda mig själv ifrån att påpeka att hans egna kombination av illasittande gallstensgröna, hårt utsvängda gabardinbyxor kombinerat med en mc-jacka framkallar multipla migränanfall på sin omgivning.

Alla ni läsare som har synpunkter på tidningen eller vill lämna tips på roliga eller oroliga reportage ska känna er hjärtligt välkomna. Nya Upplagan är den moderna lilla tidningen med det stora lokala hjärtat och med glimten i ögat.

Så från oss alla, till er alla: Mycket välkomna.

Nu kör vi. Häng med!

Lars Yngve

103.9
RADIOACTIVE.SE

Wham Bam
titusBlue
Disegno per le personalit à forte
St. Östergatan 30. Ystad
0411-650 75

Ett av de fulaste ord jag vet är ”finkultur”!

MISSFÖRSTÅ MIG INTE. Jag lyssnar gärna på Karin Rehnqvist, och läser ofta dikter av Ann Jäderlund. Men det är det där epitetet ”fin” som alltid retat mig. Det kan betyda två saker. Först är det ju en Berlinmur mot andra kulturtryck, som anses mindre ”fina”. Det har en lång tradition. Under hela 1900-talet har pedagoger och folkupplysare kämpat för att göra kulturvet tillgängligt för allmänheten, och samtidigt stormat mot diverse skräpkultur – från gipskatter och hötorgsmålningar till kiosklitteratur. Sett från andra hållet har ordet ”finkultur” en bismak av förakt, där ”fin” är lika med elit och det är ju fullt. Jag tycker båda har fel.

Det finns de som fylls av ångslan inför ”finkulturen”. Rädsla att vara snobbiga. Det är viktigt att inte diskutera kvaliteten i någon mening. Och Gunilla Mann blir då en lika god kälsupare som KG Nilson. Konst som konst. Det blir så tydligt i påsktider i Skåne eller, om vi byter spår till musiken, i försöken att popularisera våra symfoniorkestrar. Jag hör ingen grundläggande skillnad mellan den myckna gamla tillfällighetsmusik från 16-, 17- och 1800-talen som ingår i repertoarerna och vanliga lättviktiga schlageropus. Strunt som strunt vilka scener det än uppförs eller visas på.

Stryk ordet ”finkultur” från ordböckerna! Det är ohistoriskt. Det har alltid funnits ett samspel mellan salongernas och logarnas kultur. Kan ni tänka er Mozart och Grieg utan sin tids folkliga musik? Eller jazzen utan Debussy och Ravel? Det var ju klassiska tonsättare som Ravel och Stravinskij som upptäckte dynamiken i jazzmusiken, och banade väg för dess internationella framgång – via Europa. Snart fick de traditionella fanbärarna för den klassiska musiken konkurrens av jazzkritiker som Hugues Panassié, Olle Helander och Pär Rådström. Samma med rock och pop några årtionden senare.

En konservativ försvarare av kulturvet skulle här kunna tala om mode, trender och dagsländer. Men så enkelt är det inte. Jag känner stor sympati för de hängivna gamla folkbildarna. De stretade i motvind under obegriplighetsdebatter i början av 50-talet för att förklara abstrakt konst, atonal musik och 40-talspoesi. Dagens situation skulle vara en vät dröm för dem. Idag säljs ju poeter som Erik Lindegren och Ann Jäderlund i stora pocketupplagor.

Något har hänt!

Idag har till exempel begreppet konstmusik bytt betydelse. Förut var det liktydigt med komponerad klassisk musik. I dag tänker man i första hand på experimentell, improviserad jazz, rock eller elektronika. Jag menar inte att den komponerade musiken spelat ut sin roll, tvärtom, den är viktigare än någonsin. Men den experimentella, klassiska musik som för inte så länge sedan ansågs mycket smal har idag genomströmmat flera generationer unga musiker från helt andra traditioner. Exemplet är oändliga från John Lennon, Throbbing Grizzle och Nine Inch Nail till Sonic Youth. Arvet från elektronmusiken och den atonala musiken är mer levande än någonsin. En av de viktigaste danska skivorna under senaste år är några unga elektronikamusikers remixar av bandmusikpionjären Else Marie Pades ”Syv Cirkler”. Idag är den lika efterfrågad som slutsåld. Mycket av vad som framförs för en stor och bred publik inom nyare rock och elektronika är inte ett dugg mindre avancerat än den samtida klassiska musiken. Visst är det fantastiskt. Och det är definitivt dags att sluta tala om högt och lågt, finkulturellt eller populärt. Utomlands talar en del om Real Time Music eller EchtZeitMusik. Det låter bättre än det litet fisförnäma och ibland föraktfulla ”konstmusik”. Men det är nog inte termer som behövs om vi skall i samma andetag tala om Karin Rehnqvist, Paulina Sundin, Mats Gustafsson, Jim O'Rourke, CoCoRosie, Midairondo, Else Marie Pade. Det är lyssning som gäller.

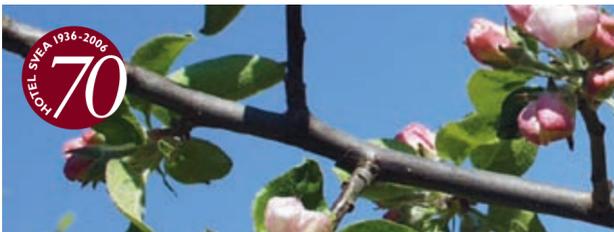
THOMAS MILLROTH

JENS LUNDGREN AB
REDOVISNINGSKONSULT
SIMRISHAMN • TOMELILLA

Auktoriserad redovisningskonsult och ledamot i Sveriges Redovisningskonsulters Förbund, SRF.

SIMRISHAMN Järnvägsgatan 11, tel: 0414-147 60, fax: 0414-147 66
TOMELILLA Torget 6, tel: 0417-156 30, fax: 0417-147 77 E-POST info@jlab.se

Våren har kommit till Svea!

Upptäck nya smultronställen, vandringsleder och mycket mer: Ta med motorcykeln och kör på upptäcktsfärd – vi fixar picknickkorgen. Eller bara njut av naturen och varva ner: Vi har färdiga paket som passar alla. Samtliga inklusive middag, frukost och övernattning. Från 800 kronor per person. Gå in på www.hotelsvea.se eller ring 0414 41 17 20. Välkommen till Hotel Svea!

HOTEL SVEA
SIMRISHAMN

THOMAS MILLROTH REKOMMENDERAR JUST NU:

Meta Isaeus-Berlin på Liljevalchs i Stockholm. Översvämmade badrum och vardagsrum, fantastiska installationer och oväntat måleri.

Gillian Welch är en countryfavorit, favoritlåt just nu är Miss Ohio från nya skivan Soul Journey (Acory).

I väntan på nya skivor från Monkeystrikes och Sofia Härdig lyssnar jag till exempel på **The Mono Men's** klassiker Bent Pages från 1992, garage-rock med death metal-tryck + två covers på låtar av Sonics (Augogo).

I Hamnehög spelades **Guds Söner** in hos Amit Sen: upplev Connecting The Cross - en oväntad rörelse mellan Judd och rum (Firework Edition).

VI ÄR BARA BESÖKARE HÄR

ROMAN AV MARGARETA LINDHOLM,

UTGIVEN AV KABUSA BÖCKER (30 MARS 2006)

JULIA ÄR EN PENSIONERAD AGENT som bestämt sig för att tillbringa en sista sommar i sitt hus, den gamla tillflyktsorten, på ön. Hon vet att det inte kommer att dröja länge innan hennes sjukdom tar över hennes person och hon börjar glömma vem hon är. "Tidsfristen. Hur lång kunde den vara innan allt var utsuddat och den som var jag inte fanns". På båten över till ön möter Julia, Miranda, en elvaårig flicka. Mötet mellan Julia och Miranda är ett möte mellan två generationer, mellan två olika världar. Samtidigt finns något självklart och ursprungligt i deras relation, liksom de fossil som Julia och Miranda samlar på stranden. Mötet kommer att lämna avtryck också längre fram: "Vi såg varandra i ögonen. Färdades ljusår."

Julia är betraktaren, observatören som i hela sitt liv undvikit att binda upp sig vid något eller någon. "Alla dem jag varit. Som lagrats inom mig. Olika skepnader, olika skikt av livet. Förbindelserna mellan dessa skikt fick aldrig skyttas av omvärlden, och ibland blev förbindelserna oklara också för mig själv". Det är Julias personliga bokslut som skildras, när hon sorterar sina saker och bränner gamla fotografier är det med skärpta sinnen hon blickar bakåt. Summeringen av den egna personen blir på så vis hennes sista uppdrag.

Under läsningens gång tänker jag mycket på Virginia Woolfs "Mot Fyren", men också på många av Eva Dahlgrens texter. Det är framförallt i det kvinnliga perspektivet som likheterna finns. Men också i viljan att gestalta något mer än det rent uppenbara. Julia skulle kunna, likt Woolfs Lily Briscoe, avsluta sin berättelse med repliken: "I've had my vision".

Söker du aktion, löpsedelsrubriker och makabra händelser är Margareta Lindholms roman inget för dig. Berättelsen om Julias sista sommar är långt ifrån rapp och fetstilsbeklädd. Istället är det en sorts ickeskeenden som gestaltas. Språket är enkelt, men tillräckligt nyanserat för att inte bara ge karaktärerna liv utan räcker också till att besjåla omgivningen. Läsningen är en välbehövlig paus från omvärldens larm och dokusåpornas gränsöverskridanden. Tack vare lågmäldheten i berättarrösten stannar jag upp för att verkligen lyssna. *SUSANNE JOHANSSON*

Test-Fnisse analyserar

Historia 1:
Bondens gris var deprimerad. Han beslutade sig för att ringa till veterinären. Veterinären kom dit och konstaterade:

Det finns bara en sak att göra. Du får skicka den till England.

Sagt och gjort, bonden skickade grisen till England och mycket riktigt blev den pigg.

Analys:
Det råder skilda meningar om huruvida grisar verkligen har förmågan att bli deprimerade. Har dessa kreatur vett nog att se lifvet från den mörka sidan. Möjligtvis skulle den kunna ha en föräning om den stundande julen, men därom vet vi intet. Däremot skulle man kunna ifrågasätta veterinärens kompetens i frågan. Är diagnosen riktigt ställd? Fanns där verkligen inga andra enklare alternativ? Var det verkligen det

enda alternativet att skicka grisen till det brittiska imperiets huvudsäte? Finnes det inte Prozac (eller andra likvärdiga medikamenter) för våra fyrfota vänner i alla de storlekar de må uppträda. Nåja, det lär vi väl aldrig få reda på. Men i efterhand kan man ju konstatera att det var tur att det inte var bondens hund som insjuknat och behövdes skickas till England.

Historia 2:
Direktören kallade in sin privatchaufför på kontoret.

Ni får sparken som chaufför hos mej, Nilsson. Idag var det andra gången på två veckor som ni varit nära att köra ihjäl mej.

Snälla direktören, ge mej en chans till.

Analys:
Återigen visar sig öfverklassen från sin rätta sida. Här tror man att man kan säga upp Nilsson hur som helst utan att först MBL-förhandla med berörd fackföreningsorganisation. Det må vara oklart huruvida privatchaufförer har en egen sådan organisation, men om det inte finnes måste detta tillses genast. Åtminstone har Nilsson rätt till en månads uppsägning beroende på hur länge Nilsson varit anställd hos den egenmäktige potentaten. Sparken skall han definitivt inte ha och personligen anser jag att Nilsson förtjänar åtminstone en chans till!

VILL NI FÅ ERA DÅLIGA HISTORIER ANALYSERADE AV TESTFNISSE MEJLA IN DEM TILL REDAKTIONEN@NYAUPPLAGAN.SE

"LOOKING INWARD" AV DAVID G. HO. FRÅN DIGITAL HALL OF FAME-SAMLINGARNA.

Gjorde en avstickare på 14 år...

AV ANDERS F RÖNNBLOM

LÄMNADE EN BRANSCH. Fann en annan. Eller egentligen inte... Jag har alltid varit fånge i två olika verksamheter. Det är detta som har bidragit till mångfalden och att jag fortfarande fungerar, brukar jag försvara mig med när folk säger att "du splittrar dig".

Nåväl, en avstickare från musiken blev det mer eller mindre när jag i 14 år sysslade med publishing, digital art, och fick lära mig vad en curator gjorde. Som förläggare och redaktör för konsttidningen EFX Art & Design kom jag under åren 1991-2004 i kontakt med en marknad som var under uppbyggnad bokstavligen talat. Jag var med om att introducera de digitala värdena inom grafisk design, konst, multimedia, etc. Ett dramatiskt tekniskifte var det när vi för 25 år sedan fick lära oss att ta flera steg bakåt för att om möjligt komma några myrsteget framåt, med hjälp av en teknologi som i sin linda var ganska medioker.

Andå skedde denna utveckling mycket snabbt, och vi kunde snart lämna den ena provisoriska "good-enough"-nivån efter den andra, för att slutligen landa i en välkänd standard. Med andra ord: det digitala var accepterat och lika bra, om inte bättre, än det analoga. Under tiden hade jag träffat människor från hela världen som sysslade med konst. Konst med hjälp av datorer. "Digital Art" kallades det. Inte att förväxlas med datakonst, som hade funnits länge och som var konst och grafik där det syntes att det var gjort med datorer. Nej, digital art var helt enkelt konst och grafisk form som egentligen inte gick att skilja från analog dito. Datorn var bara ett nytt redskap för konstnären. "Algoritmisk målning" och "digitala penslar" blev begrepp.

Nätverken växte och utställningar arrangerades. Som "curator" fann jag mig i slutet av 90-talet ansvarig för en stor kollektion, Digital Hall of Fame, som besökte städer som Barcelona, Milano, Paris och Tokyo. En demokratiseringsprocess pågick. Alla kunde bli konstnärer. Allting var möjligt. Allting fanns tillgängligt. Internetgallerier grundades, växte, svämmade över, parallellt med att en gigantisk bubbla sprack kring millenniumskiftet. Företag och sponsorer dog. En värld försvann eller drunknade i virtuella koncept. Upplösningens tidevarv.

Mina arkiv finns dock kvar. Anteckningar. Kalendrar. Dagboksblad. Bilder. För att jag skall kunna bygga upp nya mönster. Bland människorna, bland nätverken. Strukturerna, texturerna, materialerna. Ner till de innersta mönstren. Fraktalerna. Att titta inåt. In i sig själv. Till slut ser man alltings mönster – the mother of all patterns. Maskerna kastas – det är ändå en tröst. Förbluffad över att ingen annan har sett det. Ofrånkomligt radar jag upp mönsterbitarna, binder ihop dem, skarvar, klistrar, färg mot färg, form mot form. Eller tvärtom. Även toner, klanger, resonanser. Orden, meningarna, sammanhangen. Alltings mönster. Det går ihop. Det blir en ny helhet. Ett mönster som för mig vidare in i det fortsatta livet. Efter en avstickare på fjorton år. Förstår ni mig?

Herr Puntila och hans dräng Matti
En mustig folkkomedi av Bertolt Brecht
Översättning Alf Henrikson

10 årsjubileum!

- Det firar vi med att ge ut Jubileumsboken "Under Bar Himmel" - Reservera!
- Ta pågataget hit och åk gratis hem!
- Jubileumsutställning "10 år av teater"
- "Utklädningsaffär - en teater-fynd-butik"
- Ny kaféförståndare - Ny picknick!

Marsvinsholms slottspark onsdag-söndag 1/7-13/8 2006
0411-600 15, 0411-57 76 81, 077-170 70 70, www.yst.nu

YSTADS STÅENDE TEATERSÄLLSKAP Marsvinsholm Nästa!

MÅNGA NJUTER AV ATT DET ÄR VÅR och att solen skiner och att det växer så det knakar. Personligen så förknippar jag enbart rabatt med ett reducerat pris! Vi är rätt många som vid denna årstid försiktigt vrider om persiennerna och med kysande skräck låter blicken flacka runt över trädgården, ja, om man nu kan kalla ett gäng diffust utspridda och tillsynes förvirrade grästussar, för trädgård. Inte nog med att man måste vara utrustad med djungelredskap för att ta sig fram genom busken (ental), utan lyckas man komma helskinnad ut på andra sidan (grannens tomt) så tvingas man mot sin vilja att dela tilltugg med icke inviterade gäster så som vidrigt snabbfotade insekter, mullvadar, älgar, katter, gläfsande hundar och den typen förskräckligheter (jag syftar alltså inte på grannen). Men det finns hjälp för alla oss som är gräsligt ointresserade och en av dem är **MADELEINE TUNBJER**. Och att bli trädgårdsdiggare kan enligt henne drabba i princip vem som helst. Detta skulle i så fall innebära att även sådana som vi - du och jag, vem som helst - en dag löper en risk av att plötsligt stå där i någon form av nummerad växtlighets-zon, iförd tjocka gummistövlar och ett obi wan kanobi-liknande redskap. Det är kusligt. Madeleine beskriver själv med tankar och ord hur hon hamnade i trädgårdstrasket:

Om trädgård, filosofi och gummistövlar

NÄR JAG VAR SEXTON VISSTE JAG PRECIS, jag skulle bli bonde. Visserligen hade jag växt upp inne i Lund men vadå, jag hörde hemma bland djur och jord. Det kände jag i blodet. Min pappa blev upprörd. Han hade med stor möda tagit sig från föräldrarnas småbruk i Huaröd in till de civiliserade delarna av Lund. Skulle jag bara slänga bort de öppningar och möjligheter han hade skapat åt mig? Nä det kunde jag förstås inte. Motvilligt utbildade jag mig istället till socionom. När jag var klar dog min pappa och jag stoppade ner min utbildning i nån gammal låda och flyttade till Amsterdam. Kring några avgörande punkter formeras ens liv.

Så kom det sig att jag lämnade hans dröm och min med för den delen. 1 år på fotokola, 5 år på konstakademien. Istället! Konstnär med turkost hår och skyhöga klackar i stadens och människans hetaste vrår. Istället! Men 13 år efter ankomst flyttade den lilla familjen som blivit, till huset i Svinaberga. För att hitta friskare luft, bäckar och nedfallna träd för barnen att träna sinnena vid.

Ingenting är nytt under solen. Det enda verkligt nya består i kombinationer av sånt ingen tänkt på. Det är där det gnisslar och gnistrar. Livgivande på samma sätt som syresatt blod. Det är där jag får min energi ifrån. Man gräver där man står. Man kavlar upp ärmarna, med sig själv som insats.

Först blev det stora nytänkande kulturprojekt. Världens centrum kan mycket väl vara där man själv befinner sig om man så påstår. Folk man bjuder in från San Francisco, Madrid, Paris, London och Berlin är beredda att hålla med i alla fall några intensiva dagar. Och det räcker för att man ska känna att allt beror på vilket perspektiv man väljer att ha. Utanför/innanför, centrum/periferi gäller bara så länge man låter andra definiera begreppen. Det visste också de som var på Kiviks Marknad på den tiden då man mötte världen där. Det visste de som kom hem till fiskelägena längs kusten med sjömanskistor fyllda av världsbilder.

Att tappa sin kompass från tid till tid är en annan nödvändighet som man i stunden kan förbanna. Jag har gjort det 2 gånger. Man har sin karta, man följer vägarna och så plötsligt råmnar underlaget. Man faller rakt ut i terrängen. Man har inte en susning om åt vilket håll man var på väg. Man måste orientera sig efter helt andra principer som ligger nedskrivna i ryggmärgen man inte visste att man hade. Man tvingas bli mer man än man, mer kvinna än kvinna, mer barn än barn och se världen med sådana ögon. Vad ska man med kartan till när terrängen visar vägen, hem!

Jag har hittat mina gummistövlar. Med dem går jag överallt och obehindrat. Jag blev inte bonde men väl trädgårdsdesigner. Mina referenser hämtar jag ur naturen, konsten, teatern och arkitekturen. Jag har lärt mig förstå växtmaterialiet på samma sätt som jag lärt mig förstå människan. Det tog tid. Det intresserar mig att läsa av platsens egen berättelse så som man läser en spännande text. Sammantaget är det detta som är kärnan i min företagsamhet Och det går bra. Trädgård tillhör livets goda. Fler och fler anar potentialen men de flesta har varken tiden eller kunskapen.

TEXT O FOTO: Madeleine Tunbjer

ATT ANLÄGGA EN TRÄDGÅRD?! DET FINNS HOPP ÄVEN FÖR DIG SOM INTE ÄR EN PASSIONERAD TRÄDGÅRDSMÄNNISKA:

- Bo in dig först, bli vän med väderstrecken, vindarna, ljuset och årstiderna. Förstå jorden genom att studera vad som trivs och inte. Lär dig läsa av historien på platsen du bebor. Såga framför allt inte ner några träd förrän du verkligen vägt beslutet på brevväg.
- Studera dig själv och dina familjemedlemmar. Var är det behagligt att vara, när på dagen, när på året. Var leker barnen och varför! Behöver du vara ifred? Hur umgås du med dina vänner? Vad är det fulaste du vet och det vackraste!
- Tänk okonventionellt. Våga låta dig inspireras av andra kulturer och andra discipliner, andra epoker. Det gör jag!
- Gör dig av med förutfattade meningar tex den om gräsmattan: I själva verket är det så att gräsmattan kräver mer arbete än något annat i trädgården. Och barn är mycket mer intresserade av buskage, träd och smala gångar än stora gräsytor.
- Våga investera i din trädgård. Det kostar ändå mindre än emo:e del av det du är beredd att investera inomhus. Trädgård är ett privilegium. Ta vara på möjligheterna! En intressant trädgård hör värdet på ditt hus.
- Om du inte har tid att lära av dina misstag så be om hjälp. Jag har sett trädgårdar där man planterat lavendel och rhododendron på samma ställe. AAAH!! Eller trädgårdar där folk inte vill vara utan att veta varför. Våga be någon tolka dina drömmar. Du har ingen tid att förlora.
- Precis som inomhus måste man börja med strukturen och arkitekturen. Golv,

väggar, öppningar, rum. Taket är givet. Hela trädgården i ett ögonblik är det tråkigaste som finns. Ett väl genomfört grundarbete med rätt material i förhållande till huset skapar naturliga övergångar mellan ute och inne.

- Färger och texturer. Grönt är också en färg sa Heidi Palmgren och bladverk kan vara lika intressant som blommor. Upprepa former och färger. Tänk grafiskt. Tänk på att du ser trädgården inifrån hela vintern och att växterna vid entrén ska vara vackra året runt.

• Rätt placering och rätt jord till rätt växt och tillräckligt djup jord är själva förutsättningen för livet i din trädgård. Då håller sig ditt växtmaterial friskt och frodigt och du slipper kasta pengarna i sjön. Anlägg en kompost så fort du kan med tre fack för tre års nedbrytning. Då hinner den bli relativt ogräsfri. Och du har ny fin kompost att slänga på varje vår.

- Knyt till slut ihop hela påsen. Trädgården är en sinnlig plats det är därför den bidrar till vår återhämtning. Har du skapat förutsättningar som aktiverar alla dina sinnen? Vatten porl, fjärilsdans, varma plattor, plommonsmak, timjandoft. Man vilar aldrig så mycket som när ens sinnen får stå för själva aktiviteten medan man själv bara är. Nufortiden vill alla ha skötsel fria trädgårdar. Det finns inte. Men visst, hårdjorda ytor kräver mindre än mjuka. Det finns dock en oerhörd tillfredsställelse i att göra en vårbrasa av några gamla grenar, klippa sitt blåregn, gräva upp ett stånd nygotatis, lägga några rosor i en skål med vatten. Precis lagom. Det är härligt och livgivande. Glöm inte tusen platser att sitta på. En sten där. En bänk där. Ensamma tankeplatsen där. Familjemiddagarna där. Man bygger en trädgård efter lustprincipen. Sin alldeles egen...

Bränn Vin 20 ägg och 2 svarta kycklingar

AV PER ARNESSON

SÅ KUNDE EN BESTÄLLNING ÖVER TELEFON LÅTA på slutet av 40-talet hemma hos familjen Biale i Napa Valley. Gården odlade druvor för vidareförsäljning samt födde upp några tusen (vita) kycklingar per år. Aldo, som då var en ung nyligen faderlös men företagsam kille på 15 år räknade då ut att det var en betydligt bättre affär att diskutera göra lite gott vin själv på de vinstockar hans pappa planterat i början av seklet. Vid denna tiden gick alla telefonsamtal på en allmän linje och damen i telefonstationen visste det mesta som hände i byn. Därför fick de betrodda köparna order att när de villa ha vin så skulle de beställa Black Chicken.

Detta är nu namnet på ett av de mest berömda och svåråtkomliga old wine zinfandelvinerna Robert Biale Vineyards Black Chicken.

Det fascinerande med dessa old vines är att det är druvor som vuxit på extremt gamla vinstockar, vilket gör att de har hunnit få mycket djupa och förgrenade rötter som därför tar upp mer av markens smakämnen. Lagg därtill att de ger en mindre avkastning så förstår man att det verkligen blir extra smakrika druvor, med kapacitet att ge fullkomliga smak explosioner i den högre skalan.

2003:an av Black Chicken utsågs nyligen av Food and Wine magazine till bästa amerikanska zinfandel i klassen över \$20.

Vill ni för principens skull smaka vin från några av de kanske äldsta producerade

BOKFÖRLAGET KABUSA BÖCKER FORTSÄTTER ATT ÅTERUTGE PIRATEN BÖCKER. DEN SENASTE ÄR "BOCK I ÖRTAGÅRD", SOM INLEDS MED DEN OTROLIGA BESKRIVNINGEN AV ETT SMÖRGÅSBORD. ÄLLA SKA NATURLIGTVIS LÄSA PIRATEN, DET BARA ÄR SÅ. HAR NI INTE GJORT DET SÅ GÖR DET NU.

Klas Östergrens genombrottsroman "Gentlemen" (1985) har sålt i 300.000 ex i Sverige och finns översatt på 15 olika språk. Den 10 maj kommer boken även ut översatt till danska. Som alltid längtar vi efter att få läsa en ny roman av Klas Östergren.

NYA UPPLAGAN DELAR EN RAMLÖSA MED PETER DALLE I DEN STORA VÄRLDEN, ALLTÅ LÅNGT UTANFÖR SUNDBYBERG, OCH FÅR VETA ATT HAN...

... för tio år sedan hade seriösa funderingar på att satsa på en ny karriär inom krogbranschen, men insåg att det var alldeles för mycket jobb och kom på bättre tankar igen (vilken lättnad, för en rolig människa är alltid bättre än en rolig maträtt).
... anser att god komik är den typen av av komik man själv skrattar åt.
... själv skrattar mest åt Hasse och Tage och Peter Sellers.
... anser att människans intuition har

en 50 års kris redan vid 16 års ålder.
... har enormt roligt när han jobbar tillsammans med Robert Gustavsson.
... som ung lyssnade på Monthy Python och Lindemän på samma sätt som andra lyssnade på musik.
... under en tid ljög sig fram som gitarrist i ett jazzband.
... skadade sig i det militära när han utbildade sig till någon "dykarsak" och därefter kom in på scenskolan.
... har en intressant teori om att deodoranter är en starkt bidragande orsak till alla skilsmässor och att skitiga människor lever ett lyckligare liv.
... inte har några planer att återuppta samarbetet med Lorry-gänget.
... för närvarande skriver på ett nytt manus till en film som kommer att bli en renodlad thriller.

LARS YNGVE

vinstockarna i världen så ska ni skaffa deras Old Crane Ranch Napa Valley Zinfandel, vars vinstockar planterades under den första amerikanska vinboomen på 1890-talet. Detta är de enda kvarvarande i produktion.

Var ni kan hitta dessa guldklimpar i vinvärlden? Ja, det finns nästan bara ett sätt, på plats i Napa valley. De ha i och för sig en europeisk distributör i Belgien, men om det går att få något via honom har jag inte provat. Däremot är hela denna familj, deras anläggning, deras gästfrihet och deras fantastiska viner värda en resa.

Hur det smakar? Jo, det är en mäktig, fruktfylld och komplex smak som fördjupas av en fin kryddighet, stor längd och bra balans.

Vill ni prova det som kommer närmast så gå till beställningsortimentet, där finns nu följande:

88541 Bogle old vine 259 kr
81433 Martinelli zinfandel 499 kr
81453 Turley Old vines zinfandel 379 kr
Ibland går det också att hitta Seghesio old vine zinfandel i hyllorna, om den dyker upp igen så bara ryck den direkt. Pris ungefär som ovan.

DE FÖRSTA GLASÖGONE NI EUROPA TILL VERKADES SAN NOLIKT I VENEDIG VID SLUTET AV 1200-TALET. MAN VET INTE VEM SOM VAR UPPFINNARE GLASEN BÅGARA E TVÅ KO DAR NITA Ö GONEN VAR AVSEDDA FÖR LÄSNING O CH HÖLLS FRAMFÖR ÖGONEN

GLASÖGON Huset
STORTORGET • SIMRISHAMN
TEL 0414-411340 (SPARBANKHUSET)
Välkommen till stan's optikbutik

DU VET ATT DET ÄR 2006 NÄR...

...du av misstag knappar in en pin-kod på mikrovågsugnen.
 ...du har femton telefonnummer till en familj på tre personer.
 ...du skickar e-post till dem som sitter bredvid dig.
 ...du plötsligt kommer på du inte har lagt patiens med verkliga kort på flera år
 ...du får panik för att du lämnat huset utan mobilen (som du inte hade de första 20-40 åren av ditt liv) och måste åka tillbaka för att hämta den.

DET ÄR ALDRIG ETT GOTT TECKEN NÄR...

...det är tre gånger så många som vanligt som väntar på bussen.
 ...kemtättsföreståndaren ber en "beskriva den".
 ...du är den ende i kön till en biograf - och det är lördagkväll
 ...folk i bilen bredvid tutar och pekar och ropar.
 ...storebror börjar behandla en "snällt".

TIPS PÅ KOMMANDE EVENEMANG**SKICKAS TILL:****RED@NYAUPPLAGAN.SE**

Nyaupplagan

**BOKA ANNONS PÅ
TEL 0733-867666**

Från Hav till Bord

Varmrökt Laxfilé
 KÅSEBERGA
 Varmrökt Smörfisk

Festfat för student eller andra tillfälle

* Tårter * Laxtallriker * Landgångar * Festbrickor * Baguetter *
 Nyrökt ål, sill, svärdfisk m.m. Gravad och kallrökt lax
 Egna sillinläggningar.....och mycket mer

Öppet alla dagar Fullst. rättigheter telefon 0411-52 71 80 www.kaseberga-fisk.se

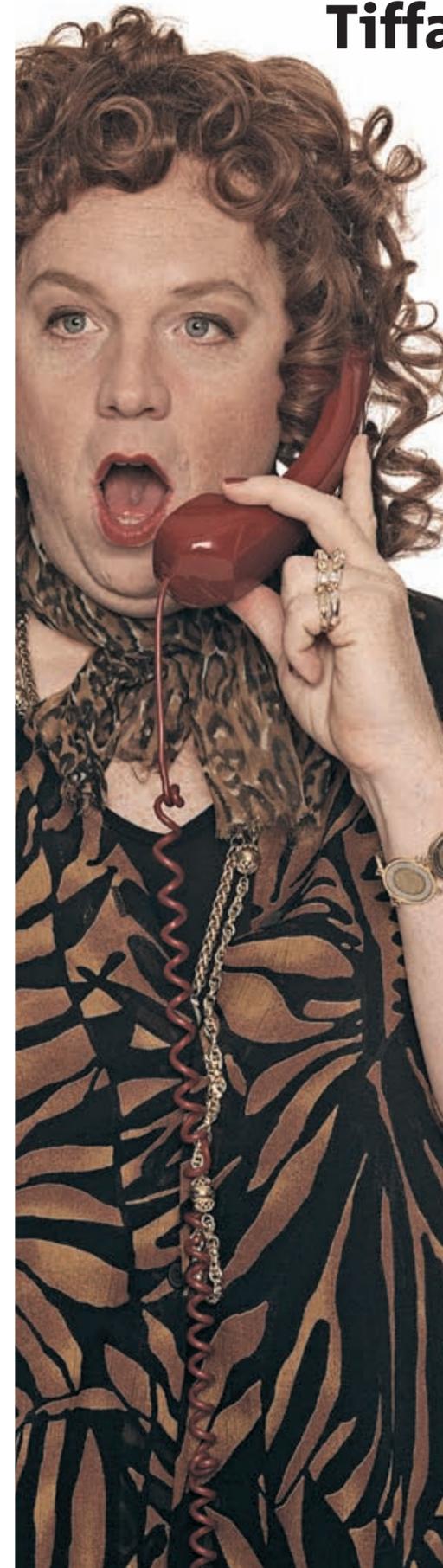
GUNILLAS
 UNDERKLÄDER

Sloggi
 tag 3
 betala
 för 2

22/5 - 2/6 -06

STORGATAN 2
 272 31 SIMRISHAMN
 TEL 0414-10418

Tiffany Persson här.. hallå!

Beskriv dig själv med tre ord

Glad. Glamorös. Grov benstomme.

Har du och lampen Tiffany något mer gemensamt än att ni båda är lysande?

Nej. Jag har mer gemensamt med lagerhyllan Ivar.

Hur ser hårmodet ut på salongen i Staffanstorps?

Alla ha sin speciella stil. Vissa ser för jävliga ut oavsett vad de gör.

Är lägningsvätska stort än?

Nej. Men snart.

Kan du ibland må som en permanent på utväxt?

Nej, men en gång kände jag mig som en gammal toning.

Är du i första hand frisör, terapeut eller konstnär?

Jag är i första hand mamma. Sen får man se om man hinner med de andra 3.

3 bra tips på sevärdheter i Staffanstorps.

Balders Hage. Brukshundsklubben. Fonus.

Har du något hett tips för att göra det mindre pinsamt för män att handla underkläder till sina fruar?

Det är inte mer pinsamt än för oss kvinnor att handla y-front-kalsonger.

Vad ska man tänka på när man köper underkläder till sin partner?

Sin partner. Förhoppningsvis.

Om du skulle ge Itzak ett par kalsonger, vilken modell hade du då valt?

Några förstärkta, kanske av segeltyg.

Du har en personlig klädstil och är alltid raffigt klädd, hur ska man göra för att alltid var så fräsch som du?

Det kan bli dyrt, om man inte har det i generna. Men man kan se för jävlig ut på vardagarna, om man vill spara pengar.

Finns det några kläder du aldrig kan tänka dig att bära?

Spandex.

Vad faller du först för hos en man?

Jag hinner sällan falla innan de redan har trillat dit.

Har Kajan försökt att stöta på dig någonsång?

Nej, inte vad jag vet. Men ibland har jag svårt att höra vad han säger.

Är Kajan och Itzak kunder på din salong?

Jag försökte klippa Itzak en gång, men efter tre timmar gav jag upp och skickade honom till Snickeripågarna.

Anser du att Brut 33 är en sexig doft?

Jag känner inte till den. Är det Axe?

Vilken parfym använder du själv?

lynx 55 från Lidl.

På tal om astrologi: Gjorde du någonsin solsystemet med flörtkolor i skolan?

Nej, men en gång tvingades jag virka en karta av Skåne.

Vilket stjärntecken är du född i?

Vattumannen.

Har du några god råd att ge till alla som har dåligt självförtroende?

Ta er samman!

Hur går det för Sverige i fotbolls-vm?

De vinner. Så klart.

Har du något bestående minne av Österlen?

Jag har en gång köpt en gräslig tavla som hänger på toaletten.

Och en gång blev jag illamående utanför Bästekille.**Vad gör du när du ska koppla av?**

Kör barnen till bollhavet på IKEA och åker till ett spa.

Hur är det med Gun, och har ni planerat in något speciellt till sommaren?

Sist jag pratade med hennes läkare så mår hon helt OK. I sommar ska vi åka till Polen och shoppa.

När får vi se dig på TV igen.

I december, tror jag. Om jag inte gör något som gör att jag hamnar på nyheterna dessförinnan.

FRÅGOR: LARS YNGVE

Var med i utlottningen på två Hipp Hipp-boxar. Det enda ni behöver göra för att vara med i tävlingen är att svara rätt på följande fråga:

Vilket nummer är det "Kajan" tjatar om?

1 911

X 123

2 112

Mejla in era svar till mark@nyaupplagan.se

Tattoo

HAR LÄNGE FUNDERAT PÅ ATT SKAFFA MIG EN TATUERING, MEN DET HAR LIKSOM INTE BLIVIT AV. MEN NU NÄR JAG FICK EN PERSONLIG INBJUDAN AV PATRIK HÄGGLUND I TOMELILLA - OCH MED ETT LÖFTE ELLER HOT, DET BEROR SIG LITE GRANN PÅ HUR MAN VÄLJER ATT SE PÅ SAKEN, OM ATT HAN SKULLE KOMMA OCH HÄMTA MIG PERSONLIGEN - SÅ VILLE (LÄS; KUNDE) JAG INTE SLINGRA MIG LÄNGRE. MAN VILL JU INTE ATT FOLK SKA TRO ATT MAN ÄR EN SPEGESILL!

Jag dimper ned lite tidigare än avtalad tid och träffar Per Lindskog, som tittat in för att visa Patrik hur hans senaste tatuering på bringan, Ramones-hyllningen: "Gabba Gabba Hey" blev när den läkt färdigt. Hyfsat fräck, om man säger.

Per har, liksom Patrik, väldigt många tatueringar. Själv har jag i detta läget inte speciellt många att visa upp!

Studio Fenix på Bangatan 2 är en liten, men ljus och luftig lokal, som är sparsamt "motiverad" vilket gör att man aldrig drabbas av känslan av att man ramlat rakt in i en serietidning, istället finns befintliga motiv inbundna i pärmar på disken. Ordning och reda.

I studion råder det ingen stress, det ska vara så. Man kan i lugn och ro ta en pärm, sätta sig ner, bläddra, fundera utan att känna något som helst tvång till att bli gaddad. De där gamla historierna om sjömän som åkte till Danmark, ramlade ner i en sjaskig källarlokal och tatuerade sig på fyllan existerar inte längre.

Vad krävs för att bli en bra tatuering?

- Man måste ha känsla konstarten och så måste man kunna bemöta kunder på ett bra sätt, säger Patrik. Jag tycker till och med bara det är bra om kunderna går runt till till flera tatueringar, lyssnar och diskuterar innan man till sist bestämmer sig.

Han kan sin historia om tatueringar och börjar en lång resa tillbaka i tiden med kapten Kook - dock kommer aldrig frågan om på vilken av sina tre världsomseglingar denne avled, upp - och att det på den tiden ansågs fint bland societeten att vara tatuerad.

Precis som i andra branscher går det naturligtvis mode i det där med att bli tatuerad, och film- och musikbranschen har stort inflytande, konstaterar Patrik.

På 80-talet var det en gigantisk tatueringboom, och en som var speciellt inflytelserik när det gällde "Tribaler" var sångaren Anthony Kiedis i Red Hot Chili Peppers. Men tatueringen överlevde boomen och nu känns det mer som att vi har hamnat på en rimlig nivå och att konstformen har blivit en naturlig del i samhället.

Vem är det som blir tatuerad?

- Det finns ingen speciell kategori av människor som blir tatuerad nu för tiden, jag har folk i alla åldrar från 18-70. Det kan vara poliser och bikers, affärsbiträden, truckförare, ja,, i princip vem som helst. Till och med du.

Man tatueringar sig av olika anledningar.

- Ja, många gånger kan en tatuering vara ett tecken på att man går in i en ny fas i livet. Men det kan också vara ett statement eller bara en vacker utsmyckning.

Finns det något ställe på kroppen du inte tatueringar?

- Ansiktet går definitivt bort, säger Patrik bestämt. En tatuering i ansiktet gör att man ser socialt avvikande ut, det finns stor risk att man ångrar sig. Hals och händer kan jag däremot tänka mig tatuera, men enbart på dem som redan har så pass många tatueringar att det helt enkelt inte finns plats över någon annan stans. Och naturligtvis handlar det om att skapa en personlig relation till kunden.

Finns det motiv som du inte tatueringar?

- Rasistiska motiv sysslar jag inte med.

Vad ska man som kund tänka på?

- Att man ska lyssna på tatueringens råd eftersom denne sitter inne med en annan kunskap än kunden. Placeringen är viktig, bilden ska jobba med kroppen. Varje kropp är unik och måste anpassa efter kunden. Alltså: Att kunden får precis som den själv är inte det samma som att du har en nöjd kund som lämnar studion.

Vad är det vanligaste motivet?

- Det finns egentligen inga "vanligaste" motiv, det väldigt individuellt. Men jag har märkt att "första tatueringarna" har blivit större. Tjejerna, som faktiskt är en majoritet av kunderna, väljer inte längre små motiv som kinesiska tecken de vill ha rejäl motiv direkt.

Har du tatueringar något av följande motiv: Sockerbata, fastlagsbulle eller persienner?

- Haha. Nej, men jag har tatueringar en rögd ål på en kund!

Favoritmotiv?

- Jag måste nog säga stora motiv i japansk eller traditionell stil, där jag får fria händer. Och du, föresten: Har du bestämt dig än? frågar Patrik.

Njæ. Det måste vara något stort på min breda bringa så jag bestämmer mig för att slå till med en krokodil i Lacoste-storlek. Egentligen vill jag ha något skrivet på bröstet man Patrik menade på att det var oerhört komplicerat att göra sådana små bokstäver!

Patrik förbereder färg och verktyg och tar på sig latexvantar, själv sjunker jag ned i stolen och försöker att slappna av. Patrik testat maskinen - och speedwaygasar.

- Är du med nu?, frågar han, innan han kör ned den långa nålen halvvägs genom bröstet på mig (1 mm) och... "Moon river", om ni fattar. Jo, det känns. Lite. Men inte mer än vad man står ut med. Ungefär som om ni tänker er att ni tar en tandpetare och trycker den hårt mot huden och drar, värre än så är det faktiskt inte.

Jag lämnar Studio Fenix med ett krokodilleende och känner mig ganska modig.

Autoclav = Steriliseringsutrustningen

Sportest = Ett test som visar om Autoclaven är ren.

Patriks meritlista:

1984 började han på estetisk praktisk utb, 2 år.

Målarskola 2 år.

Grafisk utb 2 år.

Läst 80 poäng konstvetenskap på universitet.

5 poäng bildpedagogik.

Vik som teckningslärare.

Höll konstkurs på S:t Lars i Lund.

Bildpedagog på förskola 1 år.

Arbetar som illustratör och konstnär, bla i "Ord och Bild".

1998 började han som tatueringreläring och 2000 öppnade han sin första studio.

Text: LARS YNGVE **Bild:** PER LINDSKOG

DE FEM VANLIGASTE FRÅGORNA OCH VAD PATRIK SVARAR PÅ DESSA:

1 Är det dyrt?

- Allting är relativt. Men med tanke på att du anlitar en konstnärverkare så är det inte speciellt dyrt, nej. Istället önskar jag att man hade frågat om till exempel, om min specialitet och erfarenhet inom yrket.

2 Gör det ont?

- Ja, det gör det.

3 Hur ont gör det?

- Hade det gjort så ont som du är rädd för att det ska göra så hade jag inte haft något jobb och kunderna hade definitivt inte återvänt.

4 Är det någon som har svimmat?

- Ja, men inte för att det gjort ont. Det har mer handlat om ren nervositet och att alla spänningarna släppt. Är det en tjej som frågar som kan jag lugna dem med att det aldrig har hänt att en tjej har svimmat.

5 Använder du engångsnålar?

- Ja, jag använder endast engångsnålar.

6 Bonusfråga: Finns det någon risk att bli smittad av någon sjukdom?*

- Nej, inte hos seriösa tatueringare. Men om man gärna vill skaffa en tatuering men känner sig tveksam på grund av rädslan av att bli smittad så kan man be att få se Autoclav och sportest. Man kan även vända sig till Kommunen och Miljö och Hälsa, för att få reda på om man tatueringaren i fråga uppfyller alla ställda krav för att få driva en studio.

FAKTA:

Nålen går ned ca en millimeter i huden.

Eftervården är halva tatueringen.

Tatuering ska tvättas tre ggr dagligen de två första veckorna och därefter smörjas med mjukgörande salva.

Ingen påverkad kund blir tatuering.

Priserna på tatueringar börjar på 400 kr och går uppåt.

Man bör också tänka på att en tatuering sitter där för alltid.

Men: om man mot förmodan ångrar sig så går det att få den borttagen med laserbehandling, men det är kostsamt och betydligt mera smärtsamt än själva tatueringandet.

FUNDERAR MAN PÅ ATT TATUERA SIG SKA MAN ENLIGT

PATRIK TÄNKA PÅ FÖLJANDE FEM SAKER:

- 1) Är man riktigt säker på att man vill ha en livslång tatuering?
- 2) Be att få se steriliseringsutrustningen och handhavande av tatueringens verktyg (och be gärna att få se på när den sterila förpackningen öppnas).
- 3) Fundera på den konstnärliga aspekten, ni betalar ju faktiskt för ett konstnärverk. Be att få se bilder på tidigare utförda tatueringar.
- 4) Diskutera storlek och motivets placering. Lyssna gärna på tatueringaren, han/hon är erfaren och ger bra tips som man bör överväga.
- 5) Känns det bekvämt att bli tatuering?

you

HÄR KOMMER EN RAPPORT FRÅN VITRYSSLAND. OM HUR DET ÄR ATT LEVA OCH BO DÄR.

Nya vindar i Vitryssland: en sovjetrepublik blickar mot Europa

NI ÄR SÄKERT MEDVETNA OM DET SOM NYLIGEN UTSPELAT SIG I VITRYSSLAND – EUROPEISK MEDIA HADE EN GANSKA OMFATTANDE BEVAKNING AV PRESIDENTVALET SOM ÄGDE RUM I MARS. NI KANSKE HYSTE FÖRHOPPINGAR OM ATT SE YTTERLIGARE EN »ORANGE REVOLUTION«, SOM SKULLE BANA VÄG FÖR EN DEMOKRATISERING AV SAMHÄLLET OCH MER RESPEKT FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER, SÅSOM MAN SETT I ANDRA FÖRE DETTA OSTBLOCKSSTATER. MEN DET BLEV INTE SÅ. DET VILL SÄGA, INTE PÅ SAMMA SÄTT SOM I UKRAINA. OCH FÖR DEN SOM UNDRAR VARFÖR ÄR SVARET ENKELT: UNGDOMARNA I KIEV VAR INTE LIKA RÄDDA. TILL SKILLNAD FRÅN UNGDOMARNA I MINSK BEHÖVDE DE INTE FRUKTA ATT DE SKULLE BLI UTSLÄNGDA FRÅN UNIVERSITETET ELLER FÖRLORA JOBBET.

Det som faktiskt skedde i Vitryssland var kanske inte någon »orange revolution«, men det hade för effekt att svetsa ungdomarna samman. De fredliga protestdemonstrationerna ledde till massarresteringar av ungdomsledare, av politiker och journalister, av lärare och datorprogrammerare. Över 1000 sådana människor sattes i fängelse i 15 dagar var under »revolutionen«. Medan de var inlåsta i de trånga, svettiga cellerna diskuterade de framtida planer och tidigare misstag, utan att någonsin ångra vad de gjort. Det är inte utan att man undrar hur regeringen tänkte, när den läste in hela den »tänkande klassen« tillsammans i några celler i Okhrestina-fängelset. Många av de som fängslades säger att tiden bakom galler var de bästa dagarna i deras liv. De som burades in är inte längre rädda.

Att vara en politisk fånge ses av unga i Vitryssland som en sorts underhållning. Jag syftar här naturligtvis bara på den standardutformade 15-dagarsinterneringen på grund av huliganism, felaktiga åsikter eller »misstänkt uppsyn«, eller vilka skäl regeringen nu hittar på för att sätta en bakom lås och bom. Fängelse förenar.

Om du som läser detta tycker att ditt liv skulle behöva lite mer adrenalin – åk över hit, delta i valfri gatuprotest, och det är stora chanser att få dig en dos.

Nackdelen med att vara demonstrant är att du riskerar att få problem på din studie- eller arbetsplats. Man sparkas ut helt enkelt, under någon mer eller mindre trovärdig förevändning. Fördelen är att man kan få tillfälle att fortsätta studera utomlands, företrädesvis i Polen eller Litauen, och på senare tid även i Tjeckien. Fast, om man får sparken från sitt jobb är det svårt att få ett nytt.

Varken universiteten eller företagen får fatta sina beslut självständigt. Alla viktiga beslut fattas på högre nivå. Resultatet av detta är att det kan mycket väl hända att min arbetsgivare eller fakultetsdekan, samtidigt som han eller hon sympatiserar med mina åsikter, slänger ut mig för att inte själv bli utslängd.

När alla andra oberoende media har kvävt, är Internet i dagsläget landets enda forum för okontrollerad, censurerad yttringsfrihet. Det var medelst kontakt över det fria Internet som tusentals vitryssar kunde organisera sig för att samlas på Stortorget i Minsk under det orättvisa valet. Alla statskontrollerade tv-kanaler och tidningar antingen mörklade eller feltolkade den stora folksamlingen; många av de som bor utanför huvudstaden visste följaktligen ingenting om att ett stort antal människor hade stått på torget i Minsk i fyra dygn för att hävda sina rättigheter.

Internet är också en plats som möjliggör spridning av vitrysk musik och litteratur. Regeringen förbjuder utgivningen av böcker som inte är politiskt korrekta eller som inte svarar mot Den Vitryska Republikens statsideologi. Vad, frågar du kanske – en statsideologi? Svar, ja: vi får förklarar för oss vad vi ska tycka och säga. Många företag har numera en Ideologiansvarig, och en kurs i ideologi har införts för universitetsstudenter. På olika sätt får vi oss till livs hur upphöjd vår president är och

Flyallpplagan

hur utvecklat vårt land är. Lite Stalin över det hela, eller hur?

Vitryssarna är ett fredligt, omtänksamt, välutbildat folk. Vi är tålmodiga och toleranta, lite saktfärdiga. Rätt så likt svenskarna, faktiskt. I jämförelse med andra tidigare ostblocksstater har vi ett drägligt liv – men jämfört med våra EU-grannar är vi fattiga. Den genomsnittliga lönen eller pensionen ligger

mellan 750 och 1500 kr. Många människor odlar eller håller sig med djur, eftersom lönen inte räcker för att leva på. Ryssar som besöker Vitryssland brukar vara förvånade över hur rent landet är, och hur gästvänliga människorna är. Västeuropéer som kommer till landet brukar också tycka att människorna är gästvänliga och öppna, samtidigt som de förundras över att så många går klädda i grått. De unga brukar visserligen ha jeans, och plagg i olika färger, men äldre människor bär oftast gråa byxor och jackor. De är vana vid att se likadana ut, det lever kvar sedan kommunisttiden.

Både européer och ryssar skulle vara förvånade över hur många vitryssar som än i dessa dagar arbetar för polisen eller säkerhetstjänsten. Sådana arbeten är mycket eftertraktade; de innebär bra lön, och bra möjligheter till avancemang, eftersom man är regeringens högra hand. Har man ett sådant jobb är man med och kontrollerar folkets tankar och beteende. Man är med i systemet.

Ungdomarna i Vitryssland är som ungdomarna överallt annars i Europa. Det är den mest västorienterade delen av befolkningen. Vi lyssnar på musik, pluggar, deltar i flash mobs, äter snabbmat, spelar hockey, dricker när de finns en anledning (inte nödvändigtvis bara på fredagkvällar); vi gillar att resa. Vi tror fortfarande på det lyckliga familjelivet, vi är nog lite mer konservativa än våra europeiska jämnåriga.

Vitrysslands tidningar och tv-kanaler är jämförelsevis fria från falska värderingar och konstgjorda idoler. Hos oss är shopping ännu inte någon konstform; det är hellre så att vi handlar för att skaffa saker vi behöver. Läter det gammalmodigt?

Gamla människor i Vitryssland får relativt höga ålderdomspensioner (de utgör ju Lukashenkas största väljargrupp), de saknar sovjettiden, och de har aldrig varit i utlandet. Man ser ofta babusjkor som sitter ute och pratat, knaprandes på solroskärnor. Tiden rör sig långsammare i Vitryssland. Många äldre människor har sina vuxna barn boende hos sig, eftersom det är så dyrt för unga att skaffa sig en egen lägenhet. Det finns de som äter frukost med sin far och farfar varje morgon.

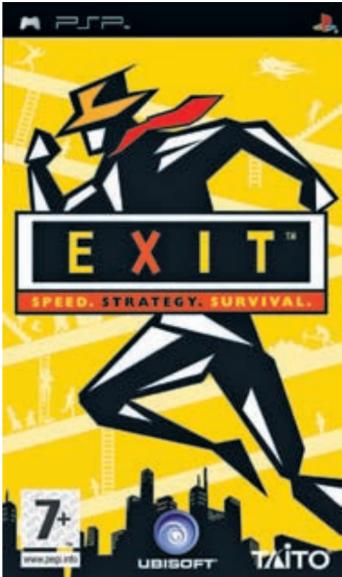
Levnadsförhållandena skiftar mycket i landet. Huvudstaden Minsk, med sina två miljoner invånare, är en typisk osteuropeisk stad, med många varuhus, hotell och restauranger, breda avenyer och stora torg. Många av landets mindre städer är däremot kvar i förra århundradet.

I de mindre städerna finns det om vintrarna varmvatten i ledningarna bara på helgerna. Om sommaren, hösten och våren finns det inget varmvatten alls. Lägenheterna har inte centralvärme heller. ”Hur gör man för att duscha?” frågar ni kanske. Svaret är att man har tre alternativ att välja emellan: att värma vattnet själv; duscha kallt; eller besöka en vän som bor i en större stad. De flesta väljer alternativ 1. Än så länge har de som bor i storstäderna tillgång till varmvatten och centralvärme året om – fast, hur länge till är osäkert: den ryska gas som exporteras till Vitryssland kommer nämligen att kosta tre gånger så mycket nästa år.

Livsmedel, kläder och underhållning är för det mesta mycket billigare i Vitryssland än i EU. Varför inte skaffa ett visum, packa dina väskor och kom för att se allt själv? Det är ännu inte för sent för att förnimma sovjettiden. Och det är precis rätt tid att känna de nya vindar som börjat blåsa.

JANUSH HODA

Flyallpplagan

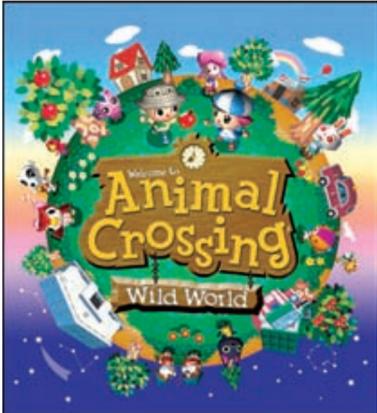
att lösa uppgifterna och ta sig till utgången. Dessa kontrolleras genom att ”peka och klicka” med hjälp av den analoga styrspaken vilket kan göra det lite svårt att välja rätt person om de står nära varandra.

Personerna du hjälper besitter även olika egenskaper vilket du måste tänka på när du planerar vägen till frihet. Överviktiga behöver hjälp över hinder, barn kan krypa genom trånga gångar och skadade personer måste bäras eller transporteras på en bår. Mr. Escape kontrollerar du i realtid med styrkorset och knapparna, vilket innebär att du kan förflytta honom samtidigt som de andra beger sig dit du kommenterat dem. Det kan låta krångligt, men efter lite övning så får man kläm på kontrollerna.

Exit’s 100 banor utspelar sig i tio olika byggnader med olika miljöer och bjuder på många timmars varierande utmaningar och problemlösande. Den sköna designen och musiken gör att spelet sticker ut från den grå massan, däremot kan kontrollen ibland uppfattas som aningen seg och man blir fort trött på de upprepande kommentarerna från personerna man ska hjälpa. Sitter du med en PSP och vill sätta tänderna i ett annorlunda pussel-spel är Exit värt att titta närmare på.

U U U U

Alexander Bing-Ohlsson

sin fisketur, hjälpa byns invånare med diverse uppgifter eller köpa rovor billigt för att sedan sälja dem med vinst.

Tiden i spelet anpassas efter spelmaskinens klocka och detsamma gäller datumet. I och med detta är dygnsrytmen densamma som i verkligheten och byn fortsätter förändras även när man inte spelar. Den digitala lilla byn har även sina egna högtider vilka firas vid speciella datum och därför bara kan upplevas en gång om året.

Nackdelen med detta system är att byn kan vara totalt händselös om man får lust att spela under nattetid, då affärerna är stängda och merparten av byns invånare sover. Animal Crossing: Wild World bjuder även på ett flerspelarläge där upp till fyra spelare kan umgås. Det krävs dock att man känner personerna man vill spela med eftersom det inte går att söka efter andra spelare.

Även om spelet aldrig tar slut så gör innehållet det. Det tar inte särskilt lång tid innan man provat på det mesta spelet har att erbjuda och saker börjar kännas repetitiva. Trots det så återvänder jag gång på gång till den lilla byn, och det är en trevlig upplevelse, för kanske finns där en ny granne att välkomna eller en ovanlig fisk att häva in och donera till byns museum.

U U U U

Adam Bing-Ohlsson

Exit (PSP)

Efter att ha spenderat timmar med att hjälpa människor ur katastrofdrabbade byggnader börjar jag snart tro att även jag skulle kunna ta mig an rollen som Mr. Escape i verkliga livet.

Mr. Escape skiljer sig från den normala hjälten i ett pusselspel, han tillbringar nämligen dagarna i ända med att rädda nödställda människor från farliga situationer. Du tar kontrollen över honom och ska nu hjälpa dessa handlingsförlamade personer att komma i säkerhet.

Spelet går ut på att under tidspress forcera hinder, bekämpa bränder, rädda människor och hitta nycklar. För att lyckas med uppdraget måste du lägga upp en taktik och lösa problemen i rätt ordning. Det kan bli många frustrerande försök innan du lyckas sätta personerna i säkerhet, men när du väl klarar det är lyckan total och du kastar sig glatt in i nästa uppdrag. Människorna du räddar måste också utnyttjas för att lösa uppgifterna och ta sig till utgången. Dessa kontrolleras genom att ”peka och klicka” med hjälp av den analoga styrspaken vilket kan göra det lite svårt att välja rätt person om de står nära varandra.

Personerna du hjälper besitter även olika egenskaper vilket du måste tänka på när du planerar vägen till frihet. Överviktiga behöver hjälp över hinder, barn kan krypa genom trånga gångar och skadade personer måste bäras eller transporteras på en bår. Mr. Escape kontrollerar du i realtid med styrkorset och knapparna, vilket innebär att du kan förflytta honom samtidigt som de andra beger sig dit du kommenterat dem. Det kan låta krångligt, men efter lite övning så får man kläm på kontrollerna.

Exit’s 100 banor utspelar sig i tio olika byggnader med olika miljöer och bjuder på många timmars varierande utmaningar och problemlösande. Den sköna designen och musiken gör att spelet sticker ut från den grå massan, däremot kan kontrollen ibland uppfattas som aningen seg och man blir fort trött på de upprepande kommentarerna från personerna man ska hjälpa. Sitter du med en PSP och vill sätta tänderna i ett annorlunda pussel-spel är Exit värt att titta närmare på.

U U U U

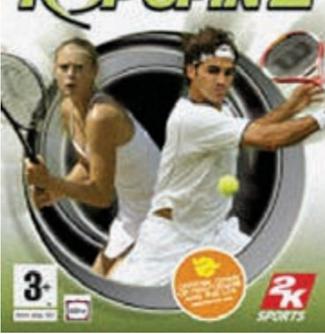
Alexander Bing-Ohlsson

ANIMAL CROSSING: WILD WORLD (DS) Nintendos byhålesimulator har inget mål, ingen handling och inget slut.

Nyinflyttad i en liten by gäller det kort och gott att man tar vara på vad vardagen har att erbjuda. För att fördriva tiden kan man ta en fisketur, plocka frukt, inreda sitt hus eller designa kläder för att nämna några saker.

Men allt är inte lek och skoj i den lilla byn. Huslänet måste betalas och vill man ha lite trevliga möbler att inreda sin bostad med så blir man snabbt i behov av pengar. För att slippa gå omkring helt barskrapad kan man bland annat sälja fångsten från

TOP SPIN 2 (XBOX 360)

experimentera med. Själv satt jag i timmar och lekte med min karaktärs utseende, frisyri och kläddal. För den modeintresserade finns det massor av shorts, skor, kjolar, tröjor och racketar att välja bland, alla från välkända märken.

Karriärläget är uppbyggt kring ett kalendersystem som visar en massa tennissånger där man kan välja och vraka bland träningspass, matcher och turneringar. När det kommer till de viktiga träningsmomenten får du själv välja vilken tränare som bidrar med de kunskaper du vill satsa på för att göra dig snabbare, starkare, säkrare och så vidare. Träningspassen varierar mycket i utförande, vilket gör att det för en gångs skull känns roligt att träna upp sin karaktär till högform. Det kan gå ut på allt från att träffa markeringar på planen, till att riva väggar och slå omkull bowlingkäglor.

Ett omfattande karriärläge, suverän karaktärsskapare, underhållande minispel och Xbox Live-stöd gör detta till ett av de bästa tennisspel jag roat mig med. På minussidan finner man dock många och ibland långa laddningstider, samt att grafiken inte riktigt tilläts glänsa. Top Spin 2 är ett utmärkt tennisspel för alla med, eller utan, ambitioner att bli en ny Sharapova eller Federer.

U U U U

Alexander Bing-Ohlsson

rutnäat, vilket inte inbjuder till särskilt intressant körning. Då det är dags att bekanta sig med nutida New York har staden utvecklat till en färgsprakande metropol, i grunden är det dock samma tråkiga stadsplan.

Uppdragen i spelet består i huvudsak av biljakter av alla dess slag och varierar från underbara sådana till omotiverade och irriterande. Att man dessutom spenderar närmare halva speltiden till att ta sig mellan uppdragen blir snabbt tröttsamt. Spelets starka sida ligger trots det i körningen. Bilfysiken är underhållande och fordonen kränger härligt i kurvorna, men när man stiger ur bilen är det en annan historia. Att styra ”The Kid” utanför bilen är stelt och man undviker det helst om man kan.

Driver: Parallel Lines lider av kraftigt skiftande kvalitet. Även om bilfysiken och en del av uppdragen är underbara överväger det inte spelets brister. De långa transportsträckorna, den stela kontrollen av ”The Kid” och den skiftande kvalitén på uppdragen bidrar till att Driver: Parallel Lines inte är mer än ett medelmåttigt spel.

U U U U

Adam Bing-Ohlsson

Här kommer ett spel som ger alla motionskygga chansen att ta sig an gruset och gräsets ädla sport från vardagsrummets lugna vrå.

Top Spin 2 kan bäst beskrivas som ett tennisspel med arkadstuk, inte helt olikt klassikern Virtua Tennis. Spelmöjligheterna är många och du kan välja allt från matcher och minispel mot datorn eller kompisar, eller så kan du skapa din egen spelare och sikta mot stjärnorna. Självklart har Top Spin 2 även begåvats med ett trevligt Xbox Live-läge där du kan utmana andra tennissugna spelare världen över.

Efter några timmar med Top Spin 2 är det tydligt att man satsat stort på just kariärsläget. Att skapa sin egen spelare är en fröjd då det finns en uppsjö av inställningar att experimentera med. Själv satt jag i timmar och lekte med min karaktärs utseende, frisyri och kläddal. För den modeintresserade finns det massor av shorts, skor, kjolar, tröjor och racketar att välja bland, alla från välkända märken.

Karriärläget är uppbyggt kring ett kalendersystem som visar en massa tennissånger där man kan välja och vraka bland träningspass, matcher och turneringar. När det kommer till de viktiga träningsmomenten får du själv välja vilken tränare som bidrar med de kunskaper du vill satsa på för att göra dig snabbare, starkare, säkrare och så vidare. Träningspassen varierar mycket i utförande, vilket gör att det för en gångs skull känns roligt att träna upp sin karaktär till högform. Det kan gå ut på allt från att träffa markeringar på planen, till att riva väggar och slå omkull bowlingkäglor.

Ett omfattande karriärläge, suverän karaktärsskapare, underhållande minispel och Xbox Live-stöd gör detta till ett av de bästa tennisspel jag roat mig med. På minussidan finner man dock många och ibland långa laddningstider, samt att grafiken inte riktigt tilläts glänsa. Top Spin 2 är ett utmärkt tennisspel för alla med, eller utan, ambitioner att bli en ny Sharapova eller Federer.

U U U U

Alexander Bing-Ohlsson

ATT "SURFA" KAN MYCKET VÄL INNEBÄRA ATT MAN SITTER FRAMFÖR EN DATASKÄRM, MED ETT FAST GREPP OM DATAMUSEN OCH BLÄDDRA PÅ INTERNET. MEN SÄG BEACH BOYS OCH DE ALLRA FLESTA ÄR MED PÅ VAD DET HANDLAR OM.

SURFING OCH BEACH BOYS GÅR HAND I HAND trots att det faktiskt bara var trumslagaren i bandet som surfade! Leende, iförda randigt, kortärmade skjortor och klädsamma solbrännor poserar bandet på ett flertal strandbilder vid sidan om surfingbrädor. Men man behöver nödvändigtvis inte förflytta sig till Kalifornien för att få njuta av surfing, man kan faktiskt, hör och häpna, få "Good Vibrations" utanför det lilla kustsamhället Gislövs Hammar, beläget mellan Skillinge och Brantevik. Platsen har blivit ett begrepp bland brädseglare. För att Gislöv Hammar skall fungera (gå av, på surfspråk) måste det blåsa nordostliga vindar, då kommer vinden från sidan vilket anses vara den bästa vindriktningen. Och helst måste detta sammanfalla med ett swell (vågor) från nordost, när detta sker samtidigt kan vågorna bli enorma, uppemot fyra, fem meter höga! Men det måste åtminstone blåsa 8-10 m/s för att vindsurfarna ska kunna segla, annars får de inte tillräckligt med bärkraft på brädorna. När förutsättningarna är de rätta vallfärdar folk till Gislövs Hammar från hela Sverige och delar av Danmark, och under några klassiska dagar i september i fjol, som har kallats "de bästa dagarna i

Sverige någonsin" samlades drygt ett hundratal surfare på Gislövs Hammar. - Det var helt otroligt, säger Patrick Boyum, en av pionjärerna inom surfing i Sverige, och påpekar samtidigt att sporten är betydligt större än vad folk tror. Som så många andra inom sporten så är Patrick gammal skateboardåkare. - Det är närbesläktade sporter och surfing är ett naturligt steg i utvecklingen. Jag låg och läste ett skateboardmagasin och såg en grym bild på en surfare som svävade i luften ovan vågen. Samma dag skulle jag åka skateboard på förmiddagen och spela golf på eftermiddagen. Det blev ingen golf den dagen, knappt ens skateboard på förmiddagen. Mentalt tog jag steget in i surfingens samma ögonblick jag såg bilden. Jag fastnade direkt. Skateboarden blev alltså bräddad av surfing! - Ja. Så var det. En perfekt våg är enligt Patrick på gränsen till en religiös upplevelse: - Det finns tillfällen då man haft en riktigt tuff dag på jobbet men ändå hoppar in i bilen på vinst och förlust, åker tio mil, riggar upp utrustningen trots att förutsättningarna inte alltid är optimala. Men får man en bra våg, så är det värt det, menar han. Det är meditation och raderar alla trötthetskänslor. Det är kombinationen av två starka element: vind och vatten. Patrick följer ständigt väderleksrapporterna på nätet (se där; nätet, surfing, get it!) även under arbetstid. - Ja, (haha) surfing är en livsstil och tar upp en stor del av ens liv. En natt vaknade jag kl 03.00, knäppte på datorn kollade väderleksrapporten och om förutsättningarna var de rätta. Det var de. Jag steg upp, gav mig i väg och var först på plats nere i Käseberga och hade en otrolig surfning mellan 04.30 - 10.00. Senare fylldes det på med fler surfare, men under några timmar var jag helt själv på havet, en storslagen upplevelse. Vad lyssnar du på för musik i bilen? - Dick Dale, surfmusikens mästare. Han var själv en duktig surfare och ville förmedla samma meditativa känsla med sitt gitarrspel som man får när man svischar fram på en fragande vågtopp. Och han lyckas, tycker jag. Jag har även sett honom live och publiken bestod till en stor del av surfare. Den sjunde vågen, hur är det med den, stämmer myten?

Surfing - En vågad sport

- Nej, tyvärr inte. Jag skulle gärna vilja att det stämde, och jag uppskattar verkligen mystiken kring detta, men det finns inget som helst bevis för att det stämmer. Förutsättningar för att bli en bra surfare? - För att bli en riktigt bra surfare måste man ha det som kallas för "bollkänsla", man måste bli en med utrustningen. Man måste även kunna läsa vattnet, känna in rytmen, för vattnet har en viss rytm, och man måste kunna förutse vad som kommer att hända. Det är en del bitar som måste falla på plats. Surfar man här i Sverige får man nog räkna att det tar mellan 6-8 år för att bli en bra surfare. Seglen är som små vindkraftverk som tar till vara på- och utnyttjar naturens egna krafter. Vågsurfing eller vindsurfing? - Vindsurfing man så kan man packa upp utrustningen och ge sig ut till havs direkt, i vågsurfing däremot ingår ganska mycket paddlande och en hel del väntan. Man har en line up ute på havet där man sitter och snackar och inväntar vågorna. Vilken typ av surfing man väljer är en smaksak. Man får helt enkelt känna sig fram. Hur ofta är förhållanden de optimala i Gislövs Hammar? - Mellan två till tre gånger per år. Vid dessa tillfällen är vi alltid ganska många. Jag måste passa på att tacka lokalbefolkningens på Gislövs Hammar, för utan deras lyhördhet, engagemang och vänlighet gentemot oss surfare, hade det inte fungerat. De ställer alltid upp. När vi är många så öppnar de vänligt en äng för att vi ska kunna parkera. Vi visar respekt och tacksamhet genom att ställa krav på dem som kommer dit och surfar, ett av de viktigaste kraven är att: Allt man tar med sig dit ska man också ta med sig hem. Alla surfare hjälps åt men tack vare att jag var en av de första på Gislövs Hammar så känner jag mig lite grann som en lokal ambassadör. Till sist en oundviklig fråga: När någon lyckas med en svår manöver typ Bakåtloop, gör då de andra surfarna "vågen"? - Ooooo, den var dålig!

TEXT LARS YNGVE
FOTO: BILL WATTS

Mästerfotografen Carl-Fredrik Olsson

Nya Upplagan besöker den legendariske Österlenfotografen Carl-Fredrik Olssons gamla ateljé i Borrbj, som numera drivs av dottern Eva. Hon beskriver sin fader som: engagerad och modern. En positiv person som gillade negativ! Vi går runt på ovanvåningen och studerar CF:s gamla utrustning: här finns allt ifrån små dragspelsvarianter till stora, tunga och framför allt världens klumpiga pjäser som måste varit en mardröm att transportera. På väggarna hänger en liten del av alla storslagna bilder som CF tagit under sitt långa liv som fotograf. Hur många bilder han tagit under årens lopp är svårt för Eva att uppskatta, men vi kan väl säga så här: CFO fick vid 17 års ålder sin första kamera, en Kodak Pocket 4,5X6,0 och införskaffade ytterligare en baddare i formatet 13X18 med glasplåtar strax därefter, och med tanke på detta och att han dessutom var en flitig fotograf, så har det, försiktigt uttryckt, hunnit bli en gedigen samling.

Vi samtalar om CFO över en kopp kaffe vid köksbordet och skrattar gott åt många gamla anekdoter. CFO besatt nämligen en stor portion humor som han gärna delade med sig av, och när jag själv besökte honom sista gången så berättade han att han just då var i färd med att försöka ta livet av en besvärlig råttan genom att bjuda råttan på nybakade bullar, kryddade med råttgift. Om han lyckades eller inte fick jag aldrig något svar på, men CF var listig och finurlig så jag förmodar att han lyckades. Han hade alltid många historier att berätta och en planerad snabbvisit hos CF varade åtminstone i två timmar. Det gick med andra ord inte att ha bråttom när man besökte honom.

CF Hans ambition under femtio år som yrkesman i Borrbj var att vårda hembygden, han engagerade sig i kommunalpolitiken och har under årens lopp beklätt en rad olika poster. CFO, beskrev sitt yrke och sin syn på kultur på följande vis:

"Kultur är fult, tycker många. Själv tycker jag att kultur är glädje, sunt förnuft och nästan alltid god ekonomi, när det gäller byars bevarande, trivsel och värde som turistattraktion. Kulturarbete för människor samman och väcker kärleken till hembygden".

Han hade klart för sig, CF.

Precis som med rockbranschens hovfotograf, Anton Corbijn, vars bilder man omedelbart känner igen, så lyckades CFO skapa en personlig och unik ton i sina bilder, vilket ungefär är lika svårt för en fotograf som för, låt säga, en gitarrist att skapa ett eget gitarrjud som man omedelbart känner igen. CFO:s bilder är oftast dramatiska och talande. Ett av CFO:s favoritmotiv var gamla människor, så som gamla människor såg ut förr i tiden: med vindpinade, karaktärsfulla ansikten som slipats av ett hårt och arbetsamt liv.

Enligt Eva blev CFO aldrig riktigt färdig med någon utbildning.

- Han levde guling i skolan och var rastlös, skrattar Eva och minns. Far hade ett passionerat förhållande till sin kamera. Efter ett jobb till Hammenhögsträdgård fick han tulpanlökar med sig med som han planterade i trädgården. När vi som barn lekte på gräset kommer jag ihåg att han hällde vattendroppar på tulpanerna och kröp runt och tog bilder på dem ur olika vinklar. Han var alltid igång, vid ett tillfälle tog han "flygfoto" av Borrbj, genom att klättra upp i kyrktornet, högst upp på kulan.

Han var i unga år oerhört orienteringsintresserad och började skriva och fotografera som fritidsintresse. Han påbörjade handelsutbildning och bankkurser, men försörjde sig delvis med pennan. Startskottet, eller man kanske ska säga, genombrottet, kom 1936 då han fotograferade kronprinsparet och fick se åtta av sina bilder fylla första sidan i det anspråklösa Cimbrishamnsbladet. 1934 öppnade han den dåvarande ateljén som låg inhystes i Järnsvägsstationen i Borrbj. En by som han blev trogen. En av de roligaste historierna var den gången 1951 då CF blev utsänd till Slottshallen i Smedstorp för att ta en bildserie på den nyblivna fröken Sverige, Anita Ekberg, som gick mannekäng för klädföretaget Robbie. CF satt vid bordet bredvid Anita och visst mycket väl vem hon var, men ville gärna skoja till det lite, varpå han reste sig upp, presenterade sig och därefter sade högt:

"Jag blev hitsänd för att fotografera fröken Sverige, hon skulle vara blond och mycket snygg, så det måste vara du", och pekade på tjejen som satt bredvid Anita. Unga fröken Ekberg blev enligt uppgift högrörd i ansiktet, reste sig hastigt upp och försvann ut på gårdsplanen för att "svalka av sig" en stund.

Men de två blev vänner igen och fotograferingen avlöpte enligt uppgift utan några fler incidenter. De hade säkert riktigt trevligt, åtminstone ser det så ut på bilderna från Smedstorp.

Har ni inte besökt hans ateljé i Borrbj tycker jag definitivt att ni ska göra det. Det är enkelt och trivsamt på ett lantligt gammaldagsvis.

CFO hade ett eget bildspråk och lyckades med konststycket att såväl fånga det unika och stillsamt vackra i vardagsituationer som i dramatiken centrum. Händelse något, fanns CFO alltid på plats. Därför är det på sin plats att dottern Eva fortsätter att visa hans livsverk.

Öppet tider under sommaren:
tis-fre 11.00-18.00
lörd 11.00-14.00

TEXT: LARS YNGVE
BILD: CFO OCH SUSANNA ASKLÖF

Öppet:
Månd.-Fred 06:30-17:30
Lördagar: 06:30-12:00
Sön. o helgdag. Stängt.

Alltid Nybakat

Nyhet !!!!!!!!!!!!!
Lördagar bakar vi ett gammaldags
skållat rågsiktsbröd
i vår stenugn
mm...va gott de e!

Välkomna.

DESIGNSILAR FRÅN PURUS I SJÖBO

Nu är det inte längre bara fullt möjligt att införskaffa en designsil i syrafast och rostfritt stål, nu kan man dessutom beställa en sil i samma hållbara material - men med egen design. Jo, ni läste rätt.

Det är det uppfinningsrika och ständigt expanderade företaget Purus i Sjöbo som möjliggjort detta.

Purus är det ledande företaget i Sverige när det gäller golvbrunnar och utvecklar ständigt nya produkter. I takt med att folks intresse för design och interiör har ökat så har också intresset och efterfrågan på den här typen av produkter växt. Här är några av företagets designsilar, en av dem är specialbeställd, gissa vilken?

Det råder knappast något tvivel om vilken klubbtilhörighet beställaren Per-Håkan Andersson, har.

Man kan dock INTE beställa några designsilar hos företaget i Sjöbo, detta måste ske i butiker där företagets produkter finns tillgängliga.

Entré 200 kr
Entré inkl grillat 250 kr

Tingvalla

FORKÖPSBILJETTER:
OK/OB-macken i Ystad
Statölmacken i Sjöbo
Hydromacken i Tomelilla
Shellmacken i Simrishamn
Jättekul i Malmö (inkl. mobil) i
Jättekul i Lund (Clemensborg)

Lasse Steinfeldt
Perik
3 JUNI
20.30
03.00

+ Gogo-dansare
och massor av happenings!

BOKA PÅ:
www.tingvalla.com
Tel 0417-127 00

JODDLA MED SIV

Auktoriserad verkstad
för person- och transportbilar

Upptäck fördelarna med ett personligt bilföretag utan byråkrati
och med stor erfarenhet och flexibilitet.

CHRYSLER

Jeep
THERE'S ONLY ONE

Mercedes-Benz

NISSAN

Välkomna till
YSTA BILCENTER

Syrenvägen 11 • 271 50 YSTAD • Tel: 0411-180 50
Din märkesverkstad på Österlen
www.ystabilcenter.se

Keller & Glenn Måleri AB

Ring för info:
Glenn 0708611818

Keller & Glenn Måleri AB är ett företag med 3:e
generationens målare som arbetar
på hela Österlen.

Vi utför allt inom måleri såväl ute som inne.

Även sprutlackering av köksluckor mm.

www.keller-glenn.se

Caféet som skyddsrum

Under mina år i Stockholm bodde jag i en liten etta på söder och i huset låg ett morgonfik – PERS CAFE. Hit kom kvarterets byggjobbare, lappisar, skolungdom, pensionärer, kontorister och miljonärer. Stänggäster kom på cykel och moped, i bil och med buss, tvärs över stan och alla ville sitta vid bordet närmast köket, nära Per.

Alla pratade med alla och när Per med flaxande förklade sprang till ICA för att köpa tomater skötte någon annan kassan. Var han upptagen med att steka ägg, bredde man sin smörgås själv. Var någon otrevligt och störde, kastade Gunnar ut dem. Tobbe lagade diskmaskinen och när fiket var riktigt fullt bar gästerna in sin disk i köket.

Per, en stor själ i en liten fågels kropp, har under sitt drygt 60-åriga liv arbetat med det mesta. Otroligt intensiv och glad, ständigt slängd i käften och aldrig ställd. En människa vars dagsrutiner, under ett tiotal år, helt styrdes av omtanke om de ensamma själar som hittat till fiket.

Klockan fem på morgonen, när ljuset tänts i köket, ställde han fram två lättöl till Åke som alltid kom i gryningen. Därefter bredde han dagens mackor – en utan smör till Tommy, en med extra tomat till Lasse, en sillmacka till Börje...

Samma dag som jag flyttade in i huset var jag med i en TV-debatt om p-piller. Jag hade varit mer blyg än skjutjärnsjournalistisk och var lite deppig när jag kom ner på fiket första gången. Per kände igen mig direkt och smög till mig en liten lapp: "Du skulle ha gett honom på nöten. Min dotter blev steril av p-piller".

Här började vår långa vänskap. Per blev en vän i vardagen och ofta, när gästerna gått och caféet släckts ner, satt vi i köket med en kopp kaffe och delgav varandra våra hemligheter, bekymmer och minnen. Han gav mig råd om allt från hur man fixar bilkyllaren till hur man sköter pojkrelationer.

När jag fyllde 33 stod Per utanför min dörr med en fullastad frukostbricka, tulpaner och en dikt från gubbarna. Han peppade mig när jag var ledsen, skrattade åt mina tokigheter, skällde på mig för mina dumheter och porttelefonen plingade när lappisorna gick på gatan.

Det var mycket kiv och snabb och ofta hopplöst karlsnack mellan gubbarna på fiket, men när jag frågade dem om livet delgav de mig ogenerat sina ömsinta och bittra minnen. Jag var en av de få kvinnorna som dök upp i denna morgontidiga oas.

Med min nyfikenhet och mina frågor blev jag lika viktig för dem, som de för mig. I heta politiska diskussioner sju på morgonen kunde vi stå på var sin sida om barrikaderna. Men om jag slet mitt hår, för att jag glömt släcka ljuset på bilen, reste sig fyra bredbringade män sig som en man och de hade lyft bort bilen om jag bett dem.

Under en intensiv yrkesperiod gav fiket mig en kontinuitet och i en stad utan rötter blev Per som en morfar för mig. Visserligen var hans mackor till mig alltid större och vackrare än de mackor gubbarna fick – men jag var ändå inte utvald i Pers genuina intresse för människor. Det var Tankus från Göteborg, Börje från Östergötland, Gustav från Blekinge och Gabriel från Ungern – bara Per själv var född i Stockholm.

Här fanns en rytm som vi lantisar och invandrare kunde känna igen, ett skyddsrum i en anfallande stad. Och jag sa ofta, på skämt: om Per säljer caféet då flyttar jag hem igen, till Skåne.

Det blev så.

Ibland hälsar jag på Per och hans fru, och värmen mellan oss är påtaglig. Men vår kontakt var i vardagen, då och där – inte nu och inte här.

Men ibland längtar jag intensivt efter Per och det liv som uppstod kring honom och jag tänker; ett kvarterscafé borde vara varje människas rättighet.

YLVA FLOREMAN © 1990

Stringtrosan - från porr till mode

Vad säger betydelseförändringar om vår kultur? Hur mycket kan tolkas in i det faktum att de flesta unga tjejer idag använder stringtrosor, något som för femton, tjugo år sedan var helt otänkbart om man inte arbetade i porrindustrin? Ungefär lika otänkbart är det att föreställa sig en äldre kvinna iklädd detta plagg. Och ännu har inte männen anammat stringmodet helt ut i vardagslivet. Åtminstone är det vad min förförståelse säger mig.

I min förförståelse ingår, i detta fall, bland annat min erfarenhet av att vara tonåring i slutet av 1970-talet och fram till mitten av 1980-talet. Därmed är jag en generation äldre än dagens tonåringar. Stringtrosor använde "på min tid" endast strippor och porrfilmsaktiser, och om någon ändå skulle vilja klä sig i stringtrosor var de inte enkla att hitta på den "vanliga" marknaden. Den åsikt jag har idag är starkt präglad av detta och när jag inser att stringtrosor säljs även till tre- och fyraåriga flickor blir jag illa berörd. Varför blir jag illa berörd av ett plagg som i sig själv egentligen inte symboliserar något förrän en människa tolkar in detta?

För mig symboliserar stringtrosan ett förtryck av kvinnan. Stringtrosor kräver noggrann räkning av den vuxna kvinnokroppen. Är det vuxenheten

som ska trolas bort? Kan det i så fall ha något att göra med den ungdomskult som brett ut sig i de västerländska världen? Eller markerar stringtrosan den vältränade kroppens normer? Oavsett vilket är den för mig laddad med innebörden av det kvinnliga objektet som ska hållas på plats.

Det hade varit intressant att studera vilken värdeledning plagget har bland dagens tonåringar. Tänker de någonsin på den här typen av symbolik? Egentligen tror jag inte det, ett mode följs utan större åthävor när man är i tonåren. Därför ser jag det som ganska troligt att stringtrosan kan bli för dagens generation vad dansbaneområdet, raggarna, hippies, och vidoväldet varit för andra tonårsgenerationer. Därmed placerar jag mig själv på den vuxna, förfasade sidan av denna kulturella konflikt, och jag är inte ensam. Indikationer på detta syns redan i insändare, artiklar och debatter om "det porriga barnmodet". Det finns skolor i Sverige som har börjat reglera klädstilen hos sina elever.

Genom att studera samhället under den tid då tolkningen förändrades av vad stringtrosan signalerar, tror jag som sagt man skulle närma sig en klassisk kulturell konflikt. Spännande!

SUSANNE JOHANSSON

TIO SAKER SOM RETAR GRANNARNA MEST

- 1 Grenar från grannens träd och buskar som växer in på den egna tomten.
- 2 Grannen slänger in snö på den andres tomt.
- 3 Uppvärmningsrelaterade störningar. Oljud från luftvärmepumpar, lukt från öppen spis.
- 4 Murar, staket eller altan som byggts för nära den egna tomten.
- 5 Oljud. Gräsklippare, hög musik, fest och ombyggnad.

- 6 Husdjur. Katter som bajsar i sandlådan. Hundar som skäller, river upp rabatten och skräms.
- 7 Marknivåförändringar. Grannen schaktar ut för att få en slänt så att egna tomten riskerar att rasa.
- 8 Barn som leker och för oväsen.
- 9 Ovärdade tomter. Komposter som luktar och ger råttor. Fullt skrot och ogräs.
- 10 Fasadljus som lyser in i grannens bostad.

- 11 Husdjur. Katter som bajsar i sandlådan. Hundar som skäller, river upp rabatten och skräms.
- 12 Marknivåförändringar. Grannen schaktar ut för att få en slänt så att egna tomten riskerar att rasa.
- 13 Barn som leker och för oväsen.
- 14 Ovärdade tomter. Komposter som luktar och ger råttor. Fullt skrot och ogräs.
- 15 Fasadljus som lyser in i grannens bostad.

KÄLLA: VILLAÄGARNAS RIKSFÖRBUND.

Sommar-Bal-Student-Bröllop-Fest
Skor för hela familjen

995:- 699:-
695:- 435:-
795:- 495:-

Mycket mer i butiken

0417-10754

Gustav Olssons SKÖR

Norregatan 6 Tomelilla

OTTSJÖKOCKENS LÖNNKROG

Vi har öppet året runt dygnet runt för beställningar.

Juni, Juli, Augusti
onsdag-torsdag 17.00 - 21.00
söndag 12.00 - 18.00

Hitta till oss:
Tag E65 från Ystad mot Malmö. 9 km efter Ystad sväng höger mot Skårbys Förlägg i riktning mot Snogeholms slott. Efter ca 2 km sväng vänster mot Flögla och du har sedan Ottsjökökens Lönnkrog som första gård på höger sida.

Ottsjökökens Lönnkrog
Killerödsvägen 34, YSTAD
Telefon: 0411-715 20 Fax: 0411-715 21
E-post: lönnkrogen@ottsjokocken.se

KONFERENS
med naturen i focus
KICKOFF
svensexå, möhippa m.m.

Aktiviteter, teambuilding, alla typer av förtäring, övernattning

För mer info se vår hemsida www.aventyrscampen.se

ÅVENTYRS-CAMPEN
I SOVDE

Tel. 0416-106 11
Mob. 0705-512 512

Eskil Thomson menar att man fastnat i ett farligt tänk som handlar om att marknadsanpassa konsten, när det istället borde vara precis tvärtom, marknaden skall väl inte styra över den "fria" konsten? Under påskhelgen gjorde han en manifestation och skänkte bort sin konst.

TIO TIPS PÅ HUR MAN KAN IRRITERA FOLK

- 1 Envisas med att pipa när du backar.
- 2 Insistera på att alltid ha vindrutetorkarna igång "för att hålla dem i trim".
- 3 Visa att ett samtal är slut genom att hålla händerna för öronen.
- 4 Berätta för dina vänner 5 dagar i förväg att du inte kan komma på deras fest eftersom du drabbats av plötslig huvudvärk.
- 5 Häfta ihop papper i mitten.
- 6 Svåra allting som någon säger med "det är vad DU tror".
- 7 Så långt som möjligt, skutta istället för att gå.
- 8 Fråga människor vilket kön de är.
- 9 Sitt framför ditt hus och rikta en hårtork mot passerande bilar för att se om de saktar in.
- 10 Lämna kopiatorn inställd på 99 kopior, förminska 200%, extra mörk och A3-papper

Michelin ger dig en bättre väg framåt. Från första till sista kilometern.

MICHELIN ENERGY
Bästa valet för både plånboken och miljön.

MICHELIN
En bättre väg framåt

Österlenvulk Gärsnäs
Österlenvulk Simrishamn
Sjöbo Gummiverkstad

ERIKSSONS STENHUGGERI I YSTAD AB

Bänkskivor till kök – Fönsterplattor
Gravvårdar – Textkompletteringar
Reparationer – Service
tel:0411-183 60

www.erikssons-stenhuggeri.se
5:e generationen i branschen – Alltid på hugget!

Sommar-svalt-skönt

395:-

Bergstrands Skor
Hamng. 7, 271 43 YSTAD
0411 10559

Nyttallpplagan

KAROSSGÅRDEN I GLADSAX

ANTIKT KURIOSA

VI LIGGER VID KYRKAN I GLADSAX, 4 KM FRÅN SIMRISHAMN OCH BASKEMÖLLA.

0414 - 21013

Är din kassa kass?

Ring då
Mattias 0702-70 40 75
Rolle 0702-70 40 30

PRINT PROFIL Fridhemsg. 39 Ystad
Tel 0411-55 97 47
E-post: info@printprofil.se

Konstnären Sture Johannesson var tillsammans med sin familj i London 1977, alltså året då Englands drottning firade silverjubileum med pompa och ståt. Mitt i högtidlighållandet, och för att addera ytterligare en dimension av detta högtidlighållande, passade ett band vid namn Sex Pistols på ge ut “God save the queen” på singel. Många ungdomar i London gick samtidigt omkring med tuppkamsfrisyrer och var klädda i trasiga kläder som till en viss del hölls samman av ett stort antal säkerhetsnålar. Sture insåg naturligtvis att det var detta, och inte själva firandet av drottningen, som kom att bli det bestående minnet. Han införskaffade ett punkfanzine med Johnny Rotten och fascinerades av ett citat från denne som löd: “It’s not what you were, It’s what you are the counts”. Det skulle visa sig ganska besvärligt att få tag på “God save the queen” eftersom den då bara såldes “under disk”. När väl Sture lyckades få tag på den i en musikaffär köpte han tio ex med sig hem. Senare samma år då Sex Pistols besökte Sverige fanns Sture på plats i Helsingborg och lyckades få ett samtal med Johnny Rotten - enligt Sture under kaotiska former, eftersom en viss Sid Vicious gjorde allt i sin makt för att störa samtalet med mullrande bas och hög volym. Dagen efter åkte bandet till Växjö, och det gjorde även Sture och tillbringade två dagar tillsammans med bandet. Han åkte dock hem på kvällen emellan och funderade på om det fanns något som han kunde ge Johnny som en kul souvenir med sig hem. Uppe på vinden hittade han sex gamla skördeskjortor, en av dessa packade han ner tillsammans med en Mao-kostym, köpt i Köpenhamn för 39 riksdaler, och överräckte plaggen till en förtjust herr Rotten.

- Kan du tänka dig Lars, säger Sture: Man skulle ju kunna misstänka att han skulle slita sönder skjortan alternativt spy eller urinera på den, men istället tog han skjortan och vek ihop den varsamt till ett vackert litet paket, det var riktigt rörande och gav en talande bild om en uppväxt i ett fattigt hem. Och jag har under årens lopp sett många bilder på Johnny iklädd Mao-kostymen han fick av mig. Tänk att drottningen skulle bli ihåg kommen på detta fantastiska vis, hon borde adlat Johnny Rotten, skrattar Sture.

Om man tvingats reducera all punkrock som någonsin spelats in till en enda singel så hade den tveklöst hetat “God save the queen”, en tre minuter och 17 sekunder lång stenhård punkattack. Trots att låten blev bannlyst av BBC och all annan kommersiell media, sålde den ändå tillräckligt för att ta sig in på första platsen på den brittiska försäljningslistan samma vecka som drottningen firade sitt jubileum. Dessutom framförde de låten live på en båt på Themsen tills de blev arresterade. Tillfällighet? Knappast, en väl planerad gerillaaktion och genialisk marknadsföring.

Här följer Stures legendariska samtal med Johnny Rotten, på engelska, precis som den var, håll till godo och njut, you punkers:

IT IS ALL ABOUT TRYING TO MAKE PEOPLE THINK FOR THEMSELVES ONCE AGAIN — IF THEY EVER DID.

JOHNNY ROTTEN, SEX PISTOLS, IN CONVERSATION WITH STURE, JULY 23, 1977.

J: That thing scares me. I hate talking to microphones because you can't tell it the same ways I would normally

S: Have you been to Berlin?

J: Yeah, I went there for a holiday, for a week, just to see what it was like. I had to go there, I had to see the wall... and it scared me. Those Russians, they terrified me. Horrible. I have written a song about it. It goes holidays in the sun

S: Are you familiar with the West German political scene, the anarchist of Baader-Meinhof

J: Oh, Baader-Meinhof, yes. I don't know what they are into. I never bothered to find out. Because it's like English papers didn't print it. They started the stories but they never finished them. And I don't have any other way of finding out. Unless I go to socialist meetings which I'm not going to

S: There have been written some glimpses about...

J: She killed people, didn't she? I bet, didn't they?

S: Yes, they made attacks it was in solidarity with the Vietnam people. They made attacks on the American headquarters

J: Yeah, but they killed people and that's no way to get your point across. Because they killed innocent people. They must have

S: In a way you could say that. Because they were military people...

X: They did a thing in Stockholm with the West German embassy, blew up the whole place

S: I was at a literary meeting in West Germany and it was about literature that reflexes changes in society and so it is with your texts and your songs... is it a reflection of the society and the political scene that you find

J: Well it must be, because I'm part of the society, you know

S: but...

J: I don't know... I avoid all that political stuff because it's too heavy... You will get flu of me, yes I got flu and still I carry on like a brave young soldier

S: I would like if you could make a short story, if you could tell a little about your band, it has been written some bs in the papers

J: There's been a lot of rubbish written about us but... You know like they say we're like a record company owned band and they tell us what to do. That's not true. We are total English working class. None of us have had what you could call an education. Because in Britain you don't get one unless you got rich parents or know the right people. We're the first rock movement, since I suppose the 50's, not the 60's, 60's had it very easy. It was like swinging London, you know, money was all over the place. We're much closer to early rock'n roll. That's where our energy comes from; it's the same kind of energy, except that our songs aren't about Long Tall Sally. They are about being bored to death, nothing to do, nowhere to go after 11 o'clock when the pub's closed. In England they don't like you to be entertained, because it means your brain would begin to think for itself and this they don't like. That's why they are trying to stamp out punk movement. Because it's a whole generation thinking about everything

S: It's a fantastic concept you have on your artwork. You have renewed the rock music; you have put it back to cellars clubs like this one

J: This is what we are about

S: Yes, you have given it a provocative meaning to rock again

J: A lot of people don't like us for that either. But I think that's because they don't understand. They don't bother. I think they should. We are about making people think for themselves once again – if they ever did. Just get up and do it. If you feel like you want to be in the band, you should. When we started, it was impossible in

Myallpplagan

Myallpplagan

England to play small clubs. Rock music had died and we started it up again

S: But now your latest record is played on the radio stations

J: Not in England. No, they won't touch it

S: So it's the group more than the record they ban?

J: It is what we stand for, or what they think we stand for...

S: In the 60's there was a slogan: when the mode of the music changes the walls of the city shake. Do you think that with your music you can change society or are you just commenting?

J: (sighing) Change society, yeah that's difficult. You see, I'm in a rock band, I'm not a politician. What I am about it's just letting people live the life they lead. Don't judge people by their clothes but what they do...

S: I read a quotation from you 'it's not what you wear, it's what you are that counts', that's why I put my suit and tie on when I went to visit you today

J: Well, it is. I never judge people ever by their clothes. Our audiences in England are widely different. We get all of them, the lot, every kind of person. And that's the way it should be. It's not just about people who come in a safety pin jackets and stuff. It's not just what I miss for everyone, it is just to make people happy about music, it's to be excited to sing in a live band, I mean it is an exiting thing, it is a good thing, it's fresh. It is real, it doesn't like come straight out of a studio and like you never see the people that play on the records. That's horrible, you should. You should be given the chance. I hope we do give them a chance

S: Yes, you have renewed this rock music to run again

J: And people say that we are negative. I think we are totally positive. There's nothing negative in what we are doing. It is negative if not accept us without even hearing us. You know in Sweden there are a lot of the gangs... I don't know what you call them... they go around with their flashy cars

S: Raggare

J: Apparently, they don't like us. But they've never seen us live; I doubt they have even heard the record. So what are they basing their opinions on? I think it's very silly of them. I think they should come and see us... if they don't like us, well, too bad

X: It is because they think you're... That punk is imitating them in an ironically way

J: It's very silly

X: That's how they feel

J: But what are they doing? They do nothing. They drive around in cars forever and ever and that's getting them nowhere

S: Have you seen them?

J: Yes

J: They are against themselves basically

X: Yes, against everybody in society

J: That's silly. Because they've got nothing to replace it with. They have no amusement... of their own. And if they want to drive around in their cars the rest of their lives, wonderful...

X: No, but they really liked the old rock music but

J: So do I

X: But they never understood that you are continuing that

J: We are just a different version of rock'n roll. I don't have a university degree. I think it's very stupid of them. And if anything, they have got a better education than I ever had... the thing is, I question what I do, what I like, which I think everyone should do. I don't accept things blindly... anyway, I'm bored with that subject, next one

X: That's the thing you tried today, the red thing, the wine that's what they start to drink Kir, instead of that

J: That's quite nice; it's got a nice taste

X: It's a substitute. You see that's why everyone is getting drunk on it. You see, regularly red or white wine is quite hard to drink alone but that's very easy to drink

J: It tastes like blackcurrant juice. It tastes like fruit juice

X: It's really strong

J: They just walk the streets. Hell's Angels, we have no trouble from

S: Your music is an art concept?

J: I don't know. I hate art. It's too institutionalized. Too much big business

S: Yes, it is...

J: It shouldn't be

S: We have a very small gallery in our town Malmö, opposite Copenhagen and we want to show... the process behind the art, not the product

J: It's the same with us. It's not planned what we do. It comes natural; it's what we feel. That's the way it should be. Not all artists painted the way they felt, they didn't do it just for money, some of them did, people like van Gogh and alike...

S: Naturally, you have a concept that has influenced not only on music but also in attitudes...

J: When I was in school they banned me from the art classes for what I used to paint, and for the way I used to paint

S: Would you like to exhibit your paintings in our art gallery?

J: No, I have no interest. No, I just do for my own amusement

S: Our idea was that we saw a man, a photographer in Helsingborg, when we went there and heard your concert. And we thought that this photographer was going with you all the tour. And our idea was to make a documentation of this Scandinavian tour that you're making, because I think it must take some months before people realize how unique this thing is

J: Yeah, but that's always the way it is, isn't it? I don't know. People want to appreciate this probably when we're dead. When the plane crashes on the way back to England or something

S: It will just take a couple of months before people start to realize

J: Yeah. Well, you can't expect everything to be easy. You will always have to fight for what you believe in

S: I've seen your portrait in Time, there's a color picture of you in Time magazine

J: What's that, is it English?

S: No it's American, Time International

J: No, I haven't seen it

S: It's on the front page. A special article on punk rock

J: Have you got a picture of it? Have you got one with you?

S: I didn't take one with me. I thought you had seen it already

J: No

S: It was published two weeks ago, I think, before you released your third single

J: No, I haven't seen it

S: I read about...

J: I don't read much press any more, because most of it is rubbish and I just say let

the music speak for itself and I hope you can hear the words

S: Yes, but the establishment is watching you after only two singles

J: Yes, in England it's really heavy for us. I cannot walk the streets without the police start hassling me. Even leaving England, they check our passports, leaving the country. Which is unheard of

X: Did it happen in Sweden, that they checked the passport when you were leaving?

J: No I mean, like, they kept us waiting

X: But the reason why they checked your passports here was to check that you have a passport

J: Well, they wanted to know, our names and addresses before we left and when we were coming back, you know, obviously so they can be ready for us

S: But you have experienced a more positive attitude from the public and the people in Sweden than you have in England?

J: No. In England our audiences are very big. We could sell out easy ten fifteen thousand every town. But we don't want to play huge big cinemas and concert halls, because, the people at the back just don't feel anything. I mean, whenever I used to go to big concerts I just didn't feel anything. It's not on. I much rather play 20 nights a row than a huge auditorium. The only problem with that is my voice wouldn't be able to take it. Already it's gone, can you tell? From playing every night. That's alright. I don't mind. I don't mind wrecking it. If it's for a good cause I will do it. You only live once

S: What are you going to do when you're coming back to London again?

J: (he sighs)

S: What are your plans?

J: God knows... (laughs) I don't know. London... We are gonna rehearse a bit, we are gonna make a film. A proper feature film, since we're not allowed to play in England... we are gonna make a proper movie and have us playing live on the film and show around cinemas to people that can't see us normally. I hope it takes off

S: Are you going to produce the film yourself?

J: Yes and... Russ Meyer, have you ever heard of him? Well, he's a loony... We only like people working with us who have a sense of fun. Most of the songs are really serious, but they have a moment of fun at the same time... because music is for fun, not sitting down and being miserable. Fun, it's rock'n roll... it's... get up and dance. That's what I want. And as soon as we get be boring out farts then we quit, I quit, anyway. I mean I've done that very clear. I don't want to be like Mick Jagger. You know the untouchable, who wouldn't talk to you unless he has forty bodyguards around him. This, I don't like. I think it's unnecessary and stupid. And, what creates a lot of trouble. We have to break it all down, bring it back to reality. Just make people happy. I'm no superstar, I never will be, I'm just like anybody else

S: You're a superstar in your own way...

J: I hope people understand that... it won't effect my lifestyle. I don't want to clothe myself in loads of money and hide away, that's not me. I couldn't live like that; I'd gotten completely insane from the bottom of it. If I ever did have a lot of money, the first thing I would do is that I would buy probably a recording studio and let new bands recording there free, so they could hear themselves when they start. That is a good thing to do. I don't see why the Stones don't do that. They have the money – Led Zeppelin and all those bands. What do they do with their money? They don't help new bands. They should. That's music, that's what it is supposed to be all about...

J: It was like having a new family... They couldn't appreciate or understand, because it was kids doing something for themselves. This always frightens any kind of government because they think... oh look, they are doing that for themselves, what are they really up to? What do they want?

X: You mean, instead of being commercialized something...

J: We are totally anti commercial when we had a number one single. That wasn't even played on the radio and advertised very little...

S: It was only sold in the small underground

J: That's where they sell most of our records, we sell hundreds of thousands but the charts weren't acknowledged...

J: They sell a bit of reggae, a bit punk, a bit rock'n roll, a bit of everything, music is music. It's only certain idiots who like separating it up to different categories that destroy it. Music is music either you like or you don't. You shouldn't have categorizations or limitations; you should be there

S: But you have managed to provoke the society and knock them off at the same time, your record is the best seller in England

J: mm... Which is good... because times they are a'changing. And let's face it, they had to

S: Very few artists can manage to do this today to provoke the society...

J: I think it has to do because they don't try. We don't set out to provoke society, you set out to do what we want to do and say what we say without people interfering, you should be allowed free speech after all England claims it's democratic. I think we have proved that wrong, it is not. It is a very, very controlled state

S: Would you say it's a fascist regime?

J: Yes, I would actually, yes. I really believe that. There are so many police on the street and gangs and kids that are...

WHEN THE MODE OF THE MUSIC CHANGES THE WALLS OF THE CITY

SHAKE.

TULI KUPFERBERG, THE FUGS: IT CRAWLED INTO MY HANDS, HONEST, 1968.

©Sture Johannesson 1977

©1977, 2006 Sture Johannesson, Legal Visions, Box 4271, S-203 14 Malmö, Sweden. All rights reserved.

www.sturejohannesson.com
sture.johannesson@swipnet.se

STURE ÄR AKTUELL MED UTSTÄLLNINGAR PÅ

Peace Tower for the Whitney Biennial 2006
Day for Night, March 28 - May 28
Kristinehamns konstmuseum 6.5 - 27.8 2006
Signal Gallery Malmö 5 maj - 4 juni 2006

© MARGOT Q. KNIGHT

ROCK. BRUCE SPRINGSTEEN / WE SHALL OVERCOME: THE SEEGER SESSIONS (COLUMBIA/SONY)
Nej, det är inte så att Bruce har hamnat i ett idémässigt förfall, det är helt enkelt bara så att han alltid beundrat den amerikanske folksångaren Seegers låtar och bara liksom bestämde sig för att spela in dem, istället för att, som han först var inne på, sammanställa boxen "Tracks 2".

Det är rakt upp och ner. Här och nu. Inga krusiduller. Allt efter devisen: Har man bara en bandspelare, några musikaliska kamrater och ett proppskåp så ordnar sig resten. Och visst är det så. Inte för alla. Men åtminstone i Springsteens fall. Springsteens arrangemang är förnämliga, han gör låtarna till "sina egna" och det låter bra. Chefen är alltid chef, även vi de tillfällen då han inte betar sig som sådan. Dessbättre få man aldrig känslan av att Bruce går på sparlåga, han har helt enkelt kul i glada musikanters sällskap och det räcker länge. Men visst: det är ju inte som ett album med nyskrivna Springsteen-låtar. Det vill jag tydligt påpeka. *Lars Yngve*

POP. SPARKS / HELLO YOUNG LOVERS (GUT/BORDER)

Om man på brödernas föregående album "Lil' Beethoven" hävdar att Ron & Russel Meal bröt mot alla regler för hur traditionell popmusik ska skrivas och framföras, så är det helt i sin ordning att påstå att de kort och gott kastat bort regelboken helt och hållet här på sitt 20:e album. Sparks har alltid gått sin egen musikaliska väg, men med sina två senaste album har de tagit steget in i, och på något besynnerligt sätt, etablerat en helt egen musikalisk division. De har valt samma instrumentation och ljudbild som på föregångaren, ofta stråkar, klaviatur, några falssetjutt och dunkande pukor, som mycket väl, i vilket annat sammanhang som helst, mycket väl skulle kunna vara ljudet av ett begynnande fylleslag. Många av låtarna på "Hello young lovers" hade förmodligen fått mig att hjula över parketten om de framförts av ett subtilt band, men i detta utförande låter det lite väl för konturlöst och familjärt för att man riktigt ska ryckas med utan invändningar. Jag är fortfarande våldsamt förtjust i de egensinniga bröderna och ingen skivsamling utan "Propaganda" och "Indiscreet" kan kallas komplett. Men hur gärna jag än vill så kan jag inte helt och hållet lovorda deras senaste alster. Titlarna är fortfarande sagolika eller vad sägs om "(Baby Baby) Can I invade your country" eller "As I sit to play the organ at the Notre Dame cathedral". Till sist: Never turn your back on Ron & Russel Meal. *Lars Yngve*

JAMIE FOX/UNPREDICTABLE (J RECORDS/SONY BMG)

Om du har ett skåp eller bord som vinglar för att ena benet är för kort eller för att golvet är skevt, skulle du kunna kila in denna skiva och se om det hjälper. Det är den enda tänkbara nytta någon skulle kunna ha av den. *Graham Bowers*

GENRE: NOISE. DISKAHOLICS ANONYMOUS TRIO/WEAPONS OF ASS DESTRUCTION

SMALLTOWN SUPERJAZZ STS11091/DISTR: DOTSHOP.SE

Egentligen borde jag inte skriva om den här skivan. Jag var med då den spelades in på Ystads konstmuseum. Men ändå. Det är alltid annorlunda att lyssna på materialet så här. Gitarristen Thurston Moore och elektronikspelaren Jim O'Rourke från Sonic Youth tillsammans med saxofonisten Mats Gustafsson är en trio i högsta viktclassen. Och i rond efter rond är kraften maximal. Skruva upp ljudet och känn vibrationerna. I hela kroppen. Den här sortens musik är mycket fysisk. Sin energi har den av rockmusiken. Improvisationskonsten har sina rötter i spräckjazz och konstmusik. Det är inte detaljen man lyssnar efter, men långa sjök av ljud, där fokus växlar mellan spelarna. Efter ett tag lär man sig identifiera delarna och kan flytta uppmärksamheten mellan helheten och vissa rörelsemönster. Kraften rör sig hela tiden framåt. Trots att det inte finns något vanligt sväng är det mycket lätt att ryckas med. Effekten är något slags extas. Det är svårt att hantera så mycket våldsamt energi som den här trion trollar fram. Jag tycker de lyckas. På skivan är det dessutom enklare att orientera sig i musiken, känna den stora övergripande formen, än live, då man så intensivt befann sig i nuet. De tre anonyma skivmissbrukarna Moore-O'Rourke-Gustafsson använder all individuell erfarenhet och uttryckskraft för att mäktat med att hantera trycket som framkallas likt anden ur flaskan. Jag tror musikerna är lika förvånade som lyssnarna. Det blir en kamp mellan överrumpling och erfarenhet. *Thomas Millroth*

CHRIS JAGGER'S ATCHAI/ACT OF FAITH (SPV)

Hur man uppfattar musik kan bero mycket på hur/var/när man lyssnar på den, ju. Första försöket att lyssna på denna skiva var med odelad uppmärksamhet, med hörlurar. Men musiken kändes lika spänstig som en fransk baguette som stått framme över natten. Alla är dock värda en andra chans – kanske är detta en platta som gör sig bäst ute i rummet medan man pular med hemmabestyrt? Så jag sätter den på steron medan jag lagar mat. Det är inget bra betyg att ingenting brändes vid, det blev rätt proportion mellan alla ingredienser, grytorna diskades till och med innan det var matdags. Skivan var får tråkig för att föleda mig att ägna mig åt den istället för åt min paj med svamp och aubergine.

Chris Jagger och hans band vill vara lite "rootsy", det ska vara bluesig pub-rock av den luttrade skolan, med lite New Orleans-kryddning. Men vad det är är stelt och tråigt och schablonartat. Jagger vet inte om han vill låta låtsas-amerikanskt eller engelskt publikoniskt, och egentligen kvittar det vilket för hans röst har ingen personlighet. Jag tror att han gärna vill ha något att berätta, men det finns ingen som helst skärpa i texterna (jag tvivlar på att världen behöver några fler låtar om Kerouac och Cassidy, framförallt inte om de heter *On The Road*). Och jag har svårt att känna "här har vi ett gripande öde", när Jagger förklarar hur att gilla honung i sitt te och att älska en kvinna är bevis på att man dras till saker som är dåliga för en).

En bra regel, som tyvärr inte följs här, är att en dålig röst som framför känslodöda texter inte ska ligga långt framme mitt i ljudbilden, med musiken placerad orörligt runtomkring enligt måla-efter-nummer mall. Musikerna är inte helt oduktiga, men de spelar som om de har den sortens rutin man får genom att spela på pubar där ingen lyssnar riktigt, men där man får sitt gage så länge man inte stör.

Problemet med denna skiva är inte att Chris är Micks brorsa, utan att den helt enkelt är meningslös. *Graham Bowers*

POP. BWO / HALYCON DAYS (CAPITOL/EMI)

Alexander Bard har aldrig ingått i Föreningen För Anonyma Artister, tvärtom, han gör allt för att reta upp folk med tröttsam regelbundenhet, och lyckas varva upp en del så till den milda grad att de blir ilsket rödflemmiga på halsen av hans blotta uppenbarelse.

Själv blir jag inte speciellt upprörd över hans utspel och har ingen större förståelse varför andra blir det?

Kortbyxor och piasavakvastsliknande mustasch ska väl signalera någon form av utanförskap, misstänker jag, men istället tror jag att Alexanders yttre istället bara lockar fram moderskänslorna hos alla kvinnor. Och för min egen del drar jag paralleller till dålig reklamfilm i alpmiljö och Ajax-vita getter!

Men bortsett från detta så går det inte att komma undan det faktum att nyss nämnde herr Bard är en hejare på att skriva ihop lättgnolade hits.

"Haycon days" är en blandning av några nya och del gamla alster som ska bana väg för bandet i Europa och kanske även USA. Och varför skulle det inte fungera? Folk gillar väl trallvänlig pop i alla länder, och jag tror stenhårt på det här, däremot kommer jag aldrig att gilla "o-o-o-o-kören" i "Temple of love". Man behöver inte vara musiknörd för att uppfatta den snygga passningen till Benny Anderssons i "We could be heroes".

Till sist: en ny version av Army Of Lovers gamla "Obsession", varför? *Lars Yngve*

THE FLAMING LIPS/AT WAR WITH THE MYSTICS (WARNER)

Varning för mediefenomen.

The Flaming Lips har hållit på länge. Längre hade de en kufisk kultstatus, och de har med åren blivit en allt större blip på den mediala radarskärmen. I och med plattan *the Soft Bulletin* (1999) navigerade bandet sitt rymdskepp in i det mest bevakade lufrummet, och nu blinkar och piper radarsystemet och framkallar, hos alla som ska skriva och tycka, den vanliga ångsligheten, det brukliga behovet av att visa att de minsann förstått att detta är något man måste vara nere med.

Förre skivan hette »Yoshimi Battles the Pink Robots«, en titel som berättar allt om vilka ord musiken oftast beskrevs med: flumrock, psykedelia, ljudexperiment, sci-fi-mystik. Nya skivan förklarar sig vara i krig med mystikerna (eller på mystikernas sida i kriget som förs emot dem). Läpparna vill vara ironiska – de vill vara new-ageiga, men också plocka ner new-ageflum, de vill göra världen till en bättre plats, men samtidigt bara bry sig om sin egen grej. Låtarna har också, liksom bandet i stort, identitetsproblem. Det finns bitar av melodi, men de löser alltid upp sig. Jag förstår att det är liksom meningen, men om »ljudexperiment« ska vara intressanta krävs större musikalitet än som ådagalägs här, en sångare med en mer karismatisk röst, eller en text som griper tag – något element som kan förse låten, stycket, med de muskelfibrer som behövs för att dra musiken tillbaka mot struktur och riktning. Jag saknar sådana element här. Det är inte så lätt som man kan tro att vara ljudexperimentereare – det händer lätt att det känns som om man bara slänger in vad som helst, helt enkelt för att man kom på det, och det krävs disciplin att stå emot frestelsen att låta vävandet sväva ut och kännas oändligt långt. *Graham Bowers*

I'M FROM BARCELONA / LET ME INTRODUCE MY FRIENDS (VIRGIN/EMI)

Ett hopkok av kravodlade poplåtar med kollektiv känsla. Lite slappt, lite pling-plong, några knaspoppare i hemsydda kläder, men bandet lyckas plötsligt, mot alla odds, vända sina begränsningar till fördelar. Man får en mer karismatisk röst, eller en text som griper tag, kollektiv, kommunal tut-i-trumpet och till viss del även George Baker Selection om musiken, men ändå kan man inte låta bli att charmas av detta stora lilla band, trots att det egentligen handlar om en högst alldaglig dussinvara. Misstänker dock att tiden då bandet var fler människor på scenen än i publiken är över. *Lars Yngve*

GENRE: NYMINIMALISM. PLATEFORMES (1.8)SEC.RECORDS/WWW.1PT8.COM

Gamla musikstilar dyker upp igen. Många av dagens unga spelare griper tillbaka på minimalismen från 60-talet. På toner, elektronik, upprepningar. Och ofta mycket låg volym. Så vrid upp ljudet på högsta skaft, då ni lyssnar på den franska trion Plateformes. Den leds av gitarristen Hervé Boghossian, en av frontfigurerna inom den nyaste musiken i Asterix hemland. Vid sin sida har han saxofonisten Stéphane Rives och basklarinetlisten Matthieu Saladin. Nu fick ni en ljudbild i huvudet. Glöm den! Instrumenten spelas ofta genom datorn och manglas ut till lågmälda, svirrande ljud. En väv av klanger flyter lugnt fram. Det skimrar för öronen. Uppmärksamheten ökar. Här kan ni stifta bekantskap med den nyminimalistiska rörelse som uppträder på en allt bredare front i musikvärlden. Renodlingen är total i Plateformes. Åsikterna kommer nog gå isär. Tråkigt? Eller. Fascinerande? Själv är jag lätt förhådd av denna märkliga händelselöshet. *Thomas Millroth*

GENRE: JAZZCOVER. OTOMO YOSHIIHIDE'S NEW JAZZ ORCHESTRA PLAYS ERIC DOLPHY'S "OUT TO LUNCH" DOUBT MUSIC DMF-108/WWW.DOUBTMUSIC.COM

Japanska musiker har länge utmärkt sig för djup originalitet. Gitarristen Otomo Yoshihide hör till dem. Här har han samlat ett gäng från Europa och hemlandet kring återskapandet av jazzsaxofonisten Eric Dolphys legendariska album på Blue Note, "Out to lunch". Låtarna följs exakt, men klangen blir förstas skarpare, ettrigare, och solona är utan undantag grymma. Ensemblen är större och med mer elektronik än som var aktuellt för en klassisk jazzkvintett för drygt 40 år sedan. Det har blivit intensiv spräckjazz av ett gäng samtida improvisatörer. Nivån är det inget fel på. Trumpetaren Axel Dörner, saxofonisten Mats Gustafsson, elektronikmusikern Sachiko M, mixing-board-artisten Nakamaru Toshimaru, trummisen Yoshigaki Yasuhiro... De har lagt ribban lika högt som Dolphys kvintett gjorde i början av 1960-talet. All energi som fanns där förvaltas och förvandlas. Den som älskar Dolphys epokgörande platta känner igen sig och hänyrcks säkert av de knivskarpa, syrafrätande tolkningarna. Det här är en av de bästa plattorna i en ny genre: nyinspelningar av gamla klassiska album. Det är covers men samtidigt inte. Nytolkingar kanske man kan säga. Men det låter tråkigare än det brukar vara. Musikerna tar gärna hand om detta gamla material och släpper loss. Otomo Yoshihides New Jazz Orchestra är en biljett till stratosfären. *Thomas Millroth*

SOUL/JAZZ. DONALD FAGEN / MORPH THE CAT (REPRISE)

"Ijudfadern" Fagan släpper åter igen ett album fullt med perfekt producerad musik. Jag är skeptisk till sånt och tillhör - som ni säkert redan vet - inte dem som uppskattar när trumslagarna förpassas in bakom en stor plexiglasvägg och enbart tillåts fjätta till kaggarna samtidigt som de sitter med ögonen djupt försjunkna i notställspapper. Som alltid när det gäller Fagen, eller för den delen Steely Dan, handlar det om musik som går i fyra nyanser av beige och som enbart tilltalar alla som har en lättfotade dragning åt fisförnäma hifi-affärer med specialriktade högtalarsystem. Och som en ren händelse är Fagens just nu pågående USA-turné sponsrad av ELS Surround. Enbart hjärna räcker inte för mig, någonstans måste det finnas ett hjärta, och det gör det förmodligen, men jag är oförmögen till att höra det slå. *Lars Yngve*

HÄRDÖCK. IAN GILLAN / GILLAN'S INN (IMMERGENT/PLAYGROUND)

Jag lägger den här skivan lite motvilligt i min cd-spelare, det ska jag villigt erkänna, jag menar hur många fler omarbetningar av gamla Deep Purple-låtar, klarar man egentligen av? Gamla Purple-låtar i nya versioner med inbjudna musiker som Joe Satriani, Jeff Healey, Johnny Rzeznik, Tony Iommi m fl. Tekniskt sett är detta naturligtvis oklanderligt och Ian Gillan sjunger förvånansvärt bra. Här förmedlas skolor i ett sådant rasande Fi-tempo att man i hastigheten glömt bort att spämma fast lite känslor i fyrpunkts bältet. Men visst, långtar någon efter att få höra "Speed King" med Satriani, så. *Lars Yngve*

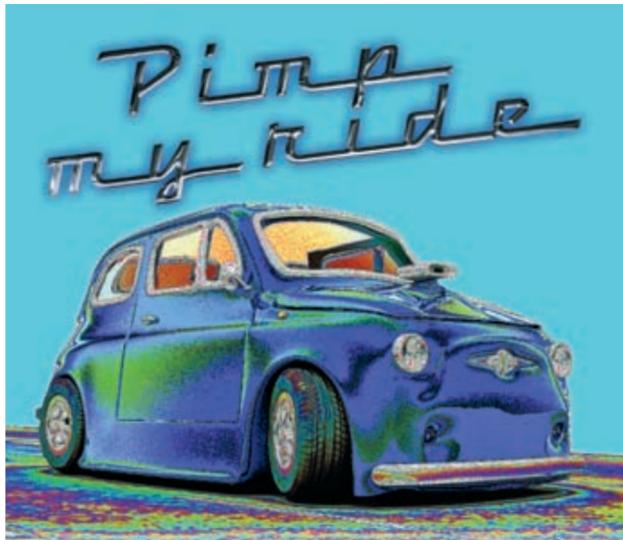
FM-POP (COUNTRY). TIM MCGRAW / GREATEST HITS VOL 2 (CURB/WARNER)

Det är sällan jag vrider mig av skratt, men när jag såg klädvalet på CMA-galan, storgnaggade jag. Min teori om deras klädsel lyder som följer:

1) Antingen hade artisternas stylister samlats i ett jättelager och tagit LSD när de satte samman färg- och klädkombinationerna. 2) Countryartisterna var programmerade av en ondsint sekt som ville förlöjliga hela genren. 3) Jag hade en släng av Bornholmssjukan (58 gradig feber) och råkade av misstag knäppa på Cartoon Network, jag minns inte riktigt. En del av artisterna såg dock dessbättre, får man väl skriva, uppenbart besvarade ut över av att tvingas balansera omkring på cowboyhatt ar stora som ett hoprullade liggunderlag på sina små huvuden. Trots storleken på hattarna kunde man ibland se några utstickande och hårt sprejade hårtestar som förde tankarna till syntetisk bilklädsel.

Det här är som ni förstår inte alls country, åtminstone inte på det viset som jag vill att country ska låta.

Det är en jämntjock gägga av chaffis-country med glittrig cowboyhatt inbäddad i en Super Size Me-meal-produktion. *Lars Yngve*

DET FINNS OLIKA FÖRHÅLLNINGSSÄTT TILL BILAR: Vissa nöjer sig kort och gott med att tvätta dem och hålla dem rena. En del ser bilen som ett transportmedel, använder den som soptunna och bryr sig inte nämnvärt om att de blir översköljda av en våg av skräp när de svänger. Och så finns det riktiga entusiaster, pedanterna, de som Di-Tec-behandlar, vaxar, tvättar, vinylglansar och spenderar timtal med att ligga och polera på sina ögonstenar. På senare år har det dessutom poppat upp en kategori som inte nöjer sig med bilens gamla utseende utan lägger ned mycket tid på att göra en "kosmetisk förändring" det vill säga: de "pimpar" sin bil.

Hedenhös-varianten av "pimpning" innebar att man förhöjde kupétrivseln genom att hänga ett par luddtärningar i backspegeln, placerade ut några kuddar med broderade bilmärken i baksätet, kanske en nickande plasthund på hatthyllan och en Wunderbaum runt växelspaken.

Modern "pimpning" är något helt annat. Det kan handla om subtil trimning.

I Ystad håller ett gäng killar, Oscar Hugosson (SAAB 9-3) Alex Welin (SAAB 900)

Jim Muzzini (SAAB 9-3 Aero) och Oscar Winberg (Peugeot 206) på att fixa med sina bilar, en del av dem satsar på trimning andra går på utseende.

Vad som började som ett program på MTV - där man helt enkelt körde in gamla, glanslöst tråkiga bilar ett garage och lät fantasirika mekaniker och hantverkare gå lös på dem. Snabbt och lätt förvandlades dessa bilar till ögonbrynshöjande och glamourösa partymaskiner med grymma musikanläggningar, dyrgripisföljar och en gazell-studsans fjädring - håller alltså sakta men säkert, och på en än så länge något mer sansad nivå, på att etablera sig i vår region.

- Intresset det växer, snabbt. Vi impuls-träffas då och då, säger Oscar, nyss hemkommen med polarna från en SAAB-träff på Ring Knutstorp. SAAB-Turbo klubben träffas där en gång varje år, och då tilläts man att gasa så att det ryker ur men än själva avgasröret!

Hur många timmar spenderar ni på era bilar?

- Oooo, det är många timmar det. Vi lånar garage av kompisar och det är inte alltid att de är lediga så när vi väl får tillgång till dem så tenderar det att bli riktiga superpass. Varje sak som ska bytas tar lång tid. Vi är ju amatörer och måste lära oss vid varje tillfälle. Vi har dock kommit underfund med att om man bara har lite tålmod och lite händighet så fixar man det mesta.

Måste man vara ett "Motörhead" för att hålla på med den här typen av verksamhet?

- Absolut inte. Vi träffas, snackar skit och umgås, lyssnar på ljuden från motorer och högtalare.

Ljudanläggningen är en viktig del av byggandet.

- Det ska kännas rejält i skelettet, men ändå ska musiken inte framkalla så kraftiga vibrationer att plomberna lossnar. Det ska vara en kombination av högt och bra. Att bara ha en högt uppskruvad bas som bara "flörpar" p g a volym, är inte speciellt kul.

Hur är det nu: är det möjligt för er att stanna vid ett stoppmärke, utan att rusa upp bilmotorn, och därefter med ett hastigt ryck släppa kopplingen så att det skriker i däck?

- Ja. Men det är klart att högerfoten kan kännas tung ibland, skrattar Oscar, som för tillfället är igång med att korta fjädrarna och sänka bilen.

Gänget i fråga håller på med ett projekt i skolan, de går 3:e året på teknikprogrammet, de tillverkar ett kjolpaket till den gamla generationens 9-3:orna. Sommaren är i antågande och då ska det glidas. Men SAAB, varför?

- Nu har jag ju en sådan, men visst: det hade varit betydligt lättare att hålla på med en japanare eftersom det finns massor av delar till dem. Men Bakhjulsdrivna japanare är coola.

Amerikanska V8:or då?

- Det har sin charm de också, men det är på ett annat sätt. Det går inte att jämföra.

Era föräldrars bilar då, får de vara ifred?

- Haha. Min far har varnat mig för att röra hans bil. Han vill ha den ifred.

Ingen "pimpning" där alltså?

- Nej, nej, nej.

TEXT LARS YNGVE

För alla som är intresserade av att få kontakt med gänget uppmanas att gå in på: www.blackbeast.se. Där kan man få vidare information.

Nya Opel Astra – specialutrustad till kampanjpris!

Just nu kan vi erbjuda en specialutrustad Opel Astra till ett attraktivt pris. Opel Astra har hyllats i motorpress över hela Europa, bl a för sina lysande köregenskaper. Säkerheten har belönats med fem stjärnor i Euro NCAP. Välkommen på en provtur! www.opel.se

Opel Astra Kombikupé 1.6 Enjoy
Nu från 149.900 kr*
(ord 165.500 kr), kombitillägg 5000 kr

Standard i Enjoy bl a

- ESP – antisladdsystem • Krockgardiner • Aktiva nackskydd fram
- Eluppvärmda elbackspeglar • Elfönsterhissar fram • AC

www.ottobilab.se

Otto Olssons SAAB • OPEL • CHEVROLET

Nygatan 35, Tomelilla. 0417-781 00

Just nu kan vi erbjuda en specialutrustad Opel Astra till ett attraktivt pris. Opel Astra har hyllats i motorpress över hela Europa, bl a för sina lysande köregenskaper. Säkerheten har belönats med fem stjärnor i Euro NCAP. Välkommen på en provtur! www.opel.se

Opel Astra Kombikupé 1.6 Enjoy

Nu från 149.900 kr*

(ord 165.500 kr), kombitillägg 5000 kr

Standard i Enjoy bl a

- ESP – antisladdsystem • Krockgardiner • Aktiva nackskydd fram
- Eluppvärmda elbackspeglar • Elfönsterhissar fram • AC

www.ottobilab.se

Otto Olssons SAAB • OPEL • CHEVROLET

Nygatan 35, Tomelilla. 0417-781 00

*Gäller bilar i lager tom 2005-06-30. Opel Astra (från ca 139.600 kr) kan fås med fyra Ecotec bensinmotorer från 90 till 200 hk, samt tre Ecotec dieselmotorer från 120 till 150 hk. Biförbr bl. körn. 6,6-6,8 l/100 km. CO₂ 158-163g/km. Finns även som Kombi. Miljöklass 2006. Bilen på bilden är extrautrustad. Opel försäkring för Opel Astra kan tecknas från 100,-/månad.

Om mullvadar och lokalfotboll

ATT VARA VM-VÄRDLAND FÖRPLIKTAR: i Tyskland har det både byggts nya arenor och rustats upp befintliga, tyskarna är måna om att försvara sin världsmästartitel i organisation och noggrannhet. Men man minns ju bilderna från Confederations Cupfinalen ifjor och det trilskande taket på arenan i Frankfurt; taket har fortsatt att vålla problem, på andra ställen har betongmurar börjat spricka, och en stor konsumentundersökning ifrågasatte säkerheten vid många av de stadier där VM-matcher kommer att spelas. Visst gnissel i maskineriet har alltså förekommit, så det är naturligt att man frågar sig: kommer vi att se VM-planer vanprydda av mullvadshögar? (Att frågan inställer sig är naturligt när man haft lekamlig erfarenhet av fotbollsplanerna på Osterlen.)

Tärd av oro (man vill ju att allt ska förlöpa enligt planerna, med Sverige som åker ut i åttondelsfinal, och England som får respass i kvarts) kontaktade jag Deutsche Rasengesellschaft, ett tyskt institut för forskning, utveckling och rådgivning i allt som rör gräsodling och -vård. Med den hjälpsamhet som är lika mycket ett tyskt karaktärsdrag som organisationsivern, förklarade deras expert i gräsyteskydd, Dr Harald Nonn, mullvadens levnadsvanor, och berättade vad man kan göra för att hålla dem borta. Och han gav lugnande besked: ingen proffsklubb i Tyskland har, Dr Nonn veterligt, någonsin lidit av mullvadsintrång på sin matchplan (fastän det har förekommit vid en och annan träningsanläggning).

En av de främsta anledningarna till detta är att mullvadar inte trivs i (eller rättare sagt, under) storstäder; deras fotbollsintresse begränsar sig till planer i lantlig miljö, där de tar sig in under gräset från angränsande åkrar och fält. Att få in en mullvad tillhör inte det muntraste man som planskötare kan råka ut för: från den ena dagen till den andra kan en enda mullvad böka upp mer än 10 högar – och det är inte bara högar som är problemet, alla de underjordiska gångar djuren gräver innebär underminering, med utpräglad plandropighet som följd.

Bäst att förebygga, med andra ord. Det finns olika sorters försvarstaktik: man kan gräva ner ett bitsäkert mullvadsstaket i marken runt det skyddsbehövande området. Man kan lägga ner kulor som utsöndrar en för mullvadar (och sorkar) obehaglig lukt, vilket gör att de håller sig borta, och ett annat sätt att försöka få mullvadarna att känna sig ovälkomna är att sätta vibrerande element i jorden (fast mullvadarna styr helt enkelt runt dem). Det är som i fotbollslivet i övrigt: en motståndare man vet mycket om är lättare att besegra, och mullvadens rörelsemönster är rätt så väl kartlagt. Mullsyrkaran, vet vi, är inget socialt djur, ett individ försvarar sitt eget gångsystem mot inkräktare med en stridslustnad lik den som besjalar en ilskan gammal mittback som fredar sitt eget straffområde. Detta gäller till och med artfränder – så man undrar hur mullvadar någonsin lyckas etablera den sortens parförhållande som krävs för artens fortplantning (vilket man i och för sig även kan undra när det gäller ilskna gamla mittbackar).

För att ta reda på hur de lokala planerna hålls mullvadsfria pratade jag med vaktmästarna i Onslunda och Lövestad, Gunnar Christiansen respektive Claes Johansson. Onslunda IF får ibland mullvadsbesök på sin A-plan, dock inte på träningsplanen; medan Lövestads IF har mullvadsfritt på matcharenan, men rätt stora problem på träningsanläggningen. På bägge ställena använder man samma respons om man fått mullvadsbesök: öppnar den hög som är längst in från kanten, och håller ner en blandning av karbid och vatten. Då bildas en gas som sprider sig genom gångarna och tvingar djuret till reträtt. Sedan upprepas proceduren med nästa hög, och så vidare, tills djuret drivits tillbaka ut till fälten. Gasluften blir kvar i jorden några veckor och avskräcker mullvaden under tiden. Det finns också mekaniska fallor som kan grävas ner, men en bit sticker upp ur marken, vilket gör att denna bekämpningsmetod är mindre lämplig när planen behövs till träning eller match. I Tyskland förbjuder djurskyddslagstiftningen att man fångar mullvadar i fälla. Där får man inte heller skada eller döda djuren, vilket betyder att om en mullvad bryter sig fram mitt under en match som präglas av tuff mittfältskamp, då måste spelet blåsas av och alla vänta tills mullvaden självmant återvänder under jorden (får ej sjasas, då detta kan anses vålla psykisk skada). Först därefter kan människorna återuppta skadandet och dödadet sinsemellan.

Det finns många faktorer som påverkar mullvadens val av arbetsfält; Onslundas träningsplan består av hårdpackad lera, så mullvadarna undviker den och väljer istället att skotta sig fram genom den luckrare A-plansjorden; Lövestads A-plan omgärdas av en kolstybbelöparbana, och Claes tror att den verkar fränstötande på de ytterst lukt känsliga djuren, som då inte tar steget över (eller om det var under) från träningsytan precis intill.

Det handlar alltså om en hårt jobbande och ibland oberäknelig lirare, och att försvara sig mot Talpa europaea är ingen enkel match; nästa gång du är ute och ser på fotboll på någon av alla Österlens vackert belägna planer, och banan är jämn och fin (näja, någorlunda), skänk en tanke åt allt arbete som lagts ner på att hålla den fri från mullvadspåverkan. Och syns spår av grävaktivitet – ja, lyft då på hatten för mullvaden, som trots att den är nästan blind, har två klumpfötter och saknar öron, överlistat (jaja, underlistat) människan och visat att naturen, tack och lov, inte alltid låter sig dompteras.

MANNEN PÅ BILDEN LÄNGST TILL VÄNSTER ÄR GRAHAM BOWERS

TISDAGKVÄLL, BRANTEVIKS IDROTTSPLATS, 15 minuter före träningsstart. Jag öppnar dörren som leder till omklädningsrummen och klubblokalen, och lyssnar. Sorl av röster, det ljuvliga lätta smattrandet av dobbar mot golv – annars lugnt. Det finns en anledning till mitt detektivartade inträde: jag är visserligen här för att titta på träningen och prata fotboll med ena halvan av lagets tränarpar, Peter Göransson – men jag är ute i ett annat ärende också. Fotbollsfolk har ju rent allmänt ett sorgligt underutvecklat musikintresse, ett tillstånd som oftast tar sig skrämmande uttryck. Men eftersom man ska tro sina medmänniskor om gott, söker jag i hopp om att någon dag finna en klubb, ett omklädningsrum, en bergsprängare där det musikaliska näringsvärdet inte ligger på McDonald's nivå.

Jag återkommer till musikspaningen så småningom. När det gäller fotbollen har det varit kul att följa Branteviks IF de senaste åren, dels på grund av lagets framgångar, och dels för att föreningen omsurrats av så många rykten och påståenden. Djungeltelegrafan kan förmedla oförfalskad information, men den kan också vara en ekokammare för avund och båg. Och lokalfotbollen är naturligtvis inte befriad från Jantelagen: den som sticker ut hakan ber om att få en smocka på den. Men när jag under årens lopp träffat spelare och frågat dem, och nu när jag pratar med Peter, säger alla: BIF är den trevligaste, mest välskötta förening de varit i. Att skapa trivsel ses som en viktig syssla – det kan handla om allt från att få sina träningskläder tvättade, till mackor för killarna efter träningen.

Nu behövs mer än bara goda mackor för att vinna matcher, genom att vara aktiv och hålla sitt fotbollsöra mot marken har man kunnat värva bra spelare till klubben – och sedan har man sett till att de velat stanna. Ett exempel: när division-1-meriterade Daniel Moëll flyttade till Osterlen med sin familj för några år sedan tog BIF kontakt. Daniel imponerades av den kombination av ambition, engagemang och gemenskap som präglade klubben, och resultatet var att laget kunde dra nytta av hans kunnande under flera år.

Det är så klart roligt att vara tränare i en sådan atmosfär, och Peter ger den sortens avslappnat fokuserade intryck som visar att man trivs med jobbet. Innan vi går ut till träningen (uppspelsövningar med mycket spel till fötter, detta är tydligen ett lag som vill hålla i bollen och föra spelet) ställer jag två viktiga frågor. Att alla känner sig engagerade i allt i klubben blir nu extra tydligt, för alla inom hörhåll – ledare, hjälppubbar, folk som bara råkat titta in – bidrar med svar. Samma frågor har även ställts till före detta spelare, så enkätsvaren är statistiskt säkerställda.

Vem drar på sig flest gula kort i år? Enhälligt svar: Patrik Magnusson. Joakim Sjöberg kan räkna med andraplatsen.

Finns det någon som tillbringar mer tid på massagebänken än Kalle Görefält (den andra spelande tränaren)? Nej. Ingen annan kommer åt ju.

ÅTERSTÅR MUSIKEN.

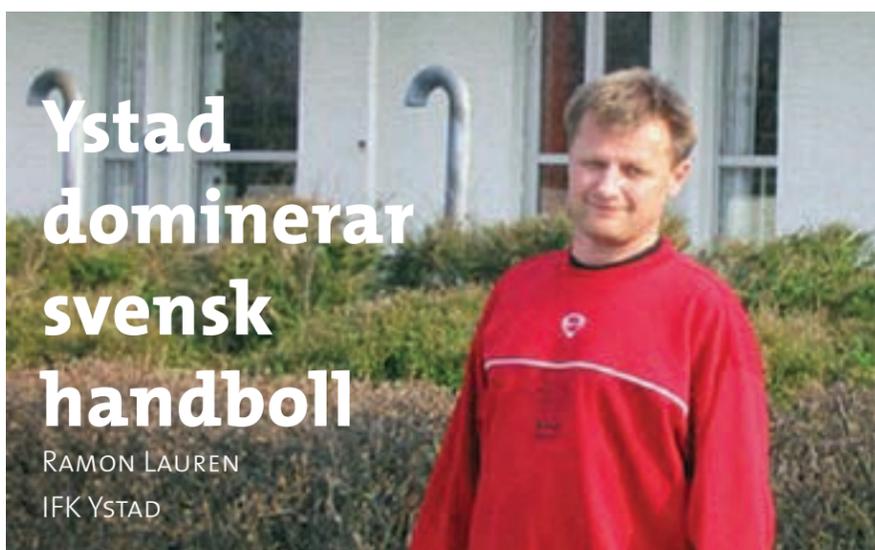
Jag pratar en stund med mittbacken Peter Jönsson, som med hjälp av klubbklimatet hittat en bra, jämn nivå i sitt spel. Kan detsamma sägas om musikinivån i laget? Glöm det. Det är plastgung och spandexriff och dansband omvartannat, det är vafan som helst men det är kort sagt precis som i alla andra omklädningsrum, det är ingen som bryr sig om något utom att vrida upp volymen. Till råga på allt erfar jag att en viss vänsterback (alltid dessa vänsterbackar), som fick hedersomnämningen när det gäller både varningsligan och massagebänksdegande, har för vana att terrorisera sin omgivning med turbotechno.

Jag får fortsätta söka.

YSTAD HAR TVÅ HANDBOLLSLAG I ELITSERIEN YIF OCH IFK YSTAD. FRÅGORNA OCH SPEKULATIONERNA KRING DETTA FAKTUM ÄR NATURLIGTVIS MÅNGA. VI FÖRSÅG EN REPRESENTANT FRÅN VARDERA KLUBB MED EN BURK HANBOLLSKLISTER (FÖR ATT DE INTE SKULLE HALKA PÅ TANGENTBORDET) OCH GAV DEM I UPPGIFT ATT DELA MED SIG AV SINA TANKAR OCH FUNDERINGAR INFÖR FRAMTIDEN, HÄR ÄR RAMON OCH ROBERTS FUNDERINGAR INFÖR FRAMTIDEN:

This town ain't big enough for the both of us, eller?

Ystad dominerar svensk handboll

RAMON LAUREN
IFK YSTAD

Äntligen är vi tillbaka.

ROBERT HEDIN, YSTADS IF

I YSTAD ÄR HANDBOLL RELIGION. Det lär man sig tidigt. Man föds vit eller röd har jag förstått. För många verkar det vara viktigt vilken tillhörighet man har. Främst hos den äldre generationen har det visat sig. Egentligen spelar det mindre roll vilken färg eller klubb som gäller, åtminstone för en som är inflyttad som jag och som är såld på handboll sedan länge. Det viktigaste är väl ändå att våra ungdomar får en bra socialfostran liksom handbollsutbildning. Och det får de oavsett klubbtilhörighet. Det har vi kvitto på nu när bägge klubbarna representerade i elitserien kommande säsong.

YSTADKLUBBARNAS DOMINERAR

I mitt tycke är det imponerade lilla Ystad med bara 27 000 invånare under de senaste tio åren varit väl representerade genom IFK Ystad och Ystads IF i ICA Cup, Pojk- och Junior SM slutspel. Båda klubbarna är bland de bästa ungdomsklubbarna i landet när det gäller handboll. Allt som oftast har det också genererat i medaljer av alla de slag. Under senare år har IFK dessutom prenumererat på topp fem platserna i elitserien samtidigt som YIF hållit sig väl framme i division 1 och Allsvenskan. Det är inte för mycket sagt att "Ystad äger", som ungdomarna nu för tiden uttrycker det.

FRAMTIDEN OSÄKER

Om det finns fortsatt plats för båda klubbarna från Ystad i framtidens elitserie står skrivet bland stjärnorna. Kortsiktigt kommer det att bli häftigt med fyllda läktare i en sprängfull Österporthall då stadens handbollsskåp gör upp om poäng och ära i heta derbymatcher. Oerhört inspirerande för alla inblandade. Bägge lagen är dessutom så pass bra att man säkert kommer att ha fortsatt elitserietillhörighet de närmaste åren. Men över tid är det frågan om det finns utrymme för två lag från Sveriges handbollsmetropol Ystad. Som överallt annars finns det bara en viss mängd pengar och resurser.

Det ska räcka till redan ansträngda budgetar hos klubbarna. Risken att någon av klubbarna äts upp av den andra finns där. Att en sammanslagning ska genomföras och bli lyckad av två stora och traditionsstarka klubbar är väl knappast trolig. Det man hör av urinvånarna i Ystad så verkar den möjligheten vara lika utesluten som att materialförvaltarna i de bägge klubbarna skulle blanda den röda IFK-tröjan och den vita YIF-tröjan i samma tvätt och vaska fram en gemensam rosa klubbfärg. Och att denna nya grisskära nyans på dräkterna skulle bli en succé. Det faller inom orimlighetens ramar. Eller?

BÄST I DRÖMMARNAS VÄRLD

Vi får tillsvidare se fram emot en ny säsong med häftiga derbyn både när det gäller på lokalnivå här hemma i Ystad men även en dröm med Skånedern byn då Lundalagen H43 och Lugi finns med i Elitserien, liksom nykomlingen IFK Trelleborg. Innan eventuell uppätning eller sammanslagning av Ystadklubbarna kan man väl ändå få drömma en aning. I min dröm så möts redan kommande säsong IFK och YIF i SM final. I samma dröm vinner givetvis IFK guldet även om det ändå är två vinnande lag på planen. Bäst i Sverige är väl ändå ettan och tvåan. På sätt och vis är vi ju redan där med tanke på befolkningens mängd i kommunen och två lag i Elitserien. Hur som helst kommer handbollen i Ystad att leva vidare och med all säkerhet fortsätta vara dominant i svensk handboll.

Forza Ystad, Forza Ystad, Forza Ystad, ale, ale, ale...

EFTER TIO ÅRS HÅRT ARBETE är Ystads IF tillbaka i handbollens finrum Elitserien.

Många som jublade och ser man till alla dom som ringde så var det inte bara i lilla Ystad som det jublades.

Men nästan alla ställde samma fråga, har Ystad plats med 2 Elitserielag?

En stad som Ystad, känd som Handbollens Mecka. Varför inte?

Både IFK Ystad och Ystads IF gör ett otroligt bra jobb när det gäller ungdomsarbetet. Räknar man tillsammans ungdomarna i de båda klubbarna så har varje åldersgrupp ca 40 spelare. Lyckas vi med att få fram dom här två till tre spelarna i varje åldersgrupp så kan Ystad ha två Elitserielag utan problem. Vi har alltid lyckats få fram många bra spelare här i Ystad, listan är lång och längre kommer den att bli. Och visst bidrar konkurrensen mellan klubbarna till att vi får fram så många duktiga ungdomar och ungdomstränare.

Nu tror jag inte att det enbart går att hålla sig kvar i elitserien med egna spelare. Men vårt mål är att ha så många spelare från Ystad som möjligt. Förstärkningarna utifrån som vi gör ska höja toppen på laget inte bredden. Detta är också viktigt för att kunna dra publik till matcherna. Publiken och sponsorerna måste vi vara rädda om, utan dom hade handbollens mecka i Ystad varit omöjligt.

Så visst går det att ha två elitserielag i Ystad om man ser till spelarmaterial och chansen för våra egna spelare att spela i elitserien ökar ju, 28 platser att slå om.

Våra sponsorer är i dag redan hårt belastade, så många menar att det är där som det kommer att falla. Men är det inte just denna kamp mellan föreningarna som gör att man hela tiden letar efter nya vägar att finansiera det hela.

Vi är i varje fall här för att stanna.

